

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ความสงบนิ่งต่อสภาวะกาลปัจจุบัน

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

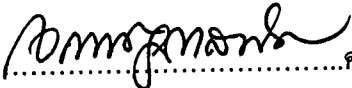
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2539

เลขหม.....
เลขทะเบียน.....28671
วัน, เดือน, ปี..... 8 ต.ค. 2540

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อใช้ในการเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น. หากท่านต้องการนำเอกสารนี้ไปใช้ กรุณาติดต่อขอสงวนลิขสิทธิ์จากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้นำเอกสารประกอบศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลป-
บัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผศ. เอกพงษ์ จุลเสณีย์)

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

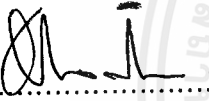
.....
(รศ. เกียรติศักดิ์ ชานนนารอด)

ประธานกรรมการ

.....
(รศ. เดชา วราชุน)

รองประธานกรรมการ

.....
(ผศ. อธิธิพล ตั้งโถก)

กรรมการ

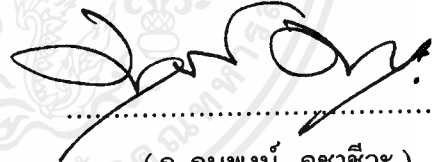
.....
(ผศ. มัลลิกา มังกรวงษ์)

กรรมการ

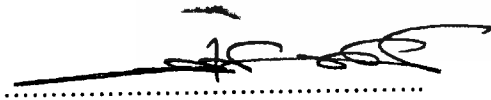
.....
(อ. กันจนา คำโสภิ)

กรรมการ

.....
(อ. อนุพงษ์ คชาชีวะ)

กรรมการ

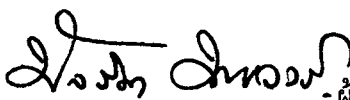
.....
(อ. สุรพงษ์ -สมสุข)

กรรมการ

.....
(อ. รสทิน กาสต์)

กรรมการและเลขานุการ

.....ผู้ควบคุมศิลปนิพนธ์

(ผศ. มัลลิกา มังกรวงษ์)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความสงบนิ่งต่อสภาวะกาลปัจจุบัน
ชื่อ	นายชวาลฤทธิ์ กาญจนสถิตย์
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
ปีการศึกษา	2539

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์สำคัญของการสร้างสรรค์โครงการศิลปนิพนธ์ชุดนี้ คือ การค้นหารูปแบบและวิธีการที่จะนำศิลปปะมามีส่วนร่วมในการบรรเทาปัญหาทางสังคมที่ถูกรวยอยู่ในปัจจุบันอันส่งผลร้ายต่อจิตใจของสมาชิกในสังคม เพื่อให้งานศิลปะมีบทบาทและหน้าที่ต่อสังคมมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้คนในสังคมได้เห็นความสำคัญและหันมาสนใจงานศิลปะมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน งานศิลปะที่นำมาใช้ในโครงการนี้คือ งานภาพพิมพ์ซึ่งเป็นศิลปะแขนงหนึ่งโดยเจาะจงใช้เทคนิคภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะในการสร้างสรรค์ผลงานออกมาเป็นเนื้อหาและรูปแบบที่คิดค้นโดยอาศัยหลักการทางศิลปะเพื่อให้สร้างสรรค์ผลงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์

วิธีการสร้างสรรค์

- 1) ค้นหาแนวความคิดในการบรรเทาปัญหาที่เป็นจุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์
- 2) แปรแนวความคิดให้ออกมาเป็นรูปแบบงานศิลปะอาศัยหลักการต่าง ๆ ทางศิลปะ
- 3) ค้นหาเทคนิควิธีการของงานภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะที่สามารถตอบสนองได้ตรงตามรูปแบบและแนวความคิดที่มีอยู่
- 4) สร้างสรรค์ผลงานตามวิธีการที่ได้คิดค้นมาทั้งหมด เพื่อให้ได้ผลงานตามวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่เป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อไป

ผลของการสร้างสรรค์

ผลงานที่ออกมาหลังจากเสร็จสิ้นโครงการให้ประโยชน์มากกว่าที่คาดไว้ เพราะวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในช่วงเริ่มโครงการมีเพียงแค่การใช้ผลงานเป็นสื่อในการชี้ให้เห็นถึงทางออกในการบรรเทาปัญหาทางสังคมที่ส่งผลร้ายต่อจิตใจ แต่ผลงานที่ออกมายังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างความสงบ ซึ่งเป็นหนทางในการบรรเทาปัญหาตามวัตถุประสงค์ได้อีกด้วย

คำนำ

หนังสือฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเอกสารที่ใช้ประกอบในโครงการศิลปนิพนธ์ในการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาภาพพิมพ์ ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประจำปีการศึกษา 2539

เนื้อหาในหนังสือฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนเนื้อหา และส่วนการสร้างสรรค้งานโดยให้ความสำคัญกับทั้งสองส่วนเท่ากัน เพื่อเป็นการแยกขั้นตอนต่าง ๆ ในการทำโครงการอย่างชัดเจน โดยในแต่ละส่วนมีเนื้อหาต่าง ๆ ดังนี้

1) ส่วนเนื้อหา เป็นการประมวลเนื้อหาแนวความคิด แรงบันดาลใจ ความสำคัญ ตลอดจนวัตถุประสงค์ของการทำโครงการ

2) ส่วนการสร้างสรรค้งาน เป็นการแสดงขั้นตอนต่าง ๆ ในการสร้างสรรค้งานตั้งแต่การแปรแนวความคิดออกในรูปแบบของงานศิลปะ เทคนิคต่าง ๆ วิธีการสร้างสรรค้งาน ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ และการแก้ไขในการสร้างสรรค้งานแต่ละระยะ

ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ที่สนใจผลงานในโครงการศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ได้รับความเข้าใจในผลงานมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังอาจจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจในเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค้งานศิลปะหรืออยากที่จะทดลองสร้างสรรค้งานศิลปะได้ศึกษาต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้ให้ชีวิตที่ดีและโอกาสที่ดีทางการศึกษา
ขอขอบพระคุณคณาจารย์ที่มอบความรู้อันแท้จริง
ขอบคุณเพื่อน ๆ สำหรับมิตรภาพ
ขอบคุณประสบการณ์ที่ทำให้ได้เห็นสังคมในอีกหลายแบบหลายมุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
คำนำ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพ.....	ฉ
ส่วนเนื้อหา.....	1
บทที่ 1 บทนำ	
ความนำ.....	2
ความสำคัญของปัญหา.....	2
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	4
ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	4
บทที่ 2 แนวความคิด	
ความสงบนิ่งต่อสภาวะกาลปัจจุบัน.....	6
ทางออกในการให้ความสงบดับสภาวะที่วุ่นวาย.....	6
การสร้างความสงบ.....	7
การควบคุมจิตใจ.....	7
ส่วนการสร้างสรรค์งาน.....	10
บทที่ 3 การแปรแนวความคิดออกมาเป็นรูปแบบของงานสร้างสรรค์	
แนวความคิดโดยสรุป.....	11
รูปแบบ.....	11
หลักในการจัดองค์ประกอบ.....	11
ทัศนธาตุในการสร้างสรรค์งาน.....	14
การแทนความหมายในรูปของสัญลักษณ์.....	17
บทที่ 4 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	
ภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ.....	20
ปัจจัยที่ทำให้แม่พิมพ์รับหมึกแตกต่างกัน.....	21

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
เทคนิคภาพพิมพ์โลหะในงานศิลปนิพนธ์.....	22
การสร้างงานระยะที่ 1.....	25
การสร้างงานระยะที่ 2.....	28
การสร้างงานระยะที่ 3.....	31
บทที่ 5 ผลงานสร้างสรรค์	
ผลงานช่วงก่อนทำโครงการศิลปนิพนธ์.....	34
* ผลงานศิลปนิพนธ์.....	38
บทที่ 6 บทสรุป	
ประโยชน์ที่ได้จากการสร้างสรรค์โครงการศิลปนิพนธ์.....	45
บรรณานุกรม.....	46
ภาคผนวก.....	47
ก. การกัดกรด	
ข. เทคนิคอะควาทินต์	
ค. การโปรยสีสเปรย์	
ง. การชุดและเซ็ดหมึกก่อนพิมพ์	
ประวัติผู้ทำศิลปนิพนธ์.....	50

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพประกอบบทนำ.....	4
2. ภาพประกอบแนวความคิด.....	9
3. จุดเด่น.....	12
4,5. ความสมดุลย์.....	13
6,7. ขนาดสัดส่วน.....	13
8. จุด.....	14
9. เส้น.....	14
10,11. น้ำหนัก.....	15
12,13. ที่ว่าง.....	15
14,15. สี.....	16
16,17. พื้นผิว.....	16
18. ภาพข้อมูลความสงบ.....	17
19. สัญลักษณ์ความสงบ.....	17
20. ภาพข้อมูลพลังความสงบ.....	17
21. สัญลักษณ์พลังความสงบ.....	17
22. ภาพข้อมูลสภาวะกาลปัจจุบัน.....	18
23. สัญลักษณ์สภาวะกาลปัจจุบัน.....	18
24. ภาพข้อมูลรูปทรงภายในจิตใจ.....	18
25. สัญลักษณ์รูปทรงภายในจิตใจ.....	18
26,27. ปัจจัยที่ทำให้แม่พิมพ์รับหมึกแตกต่างกัน.....	22
28. การสร้างผิวแบบหยาบ.....	23
29. การใช้สีสเปรย์สร้างน้ำหนัก.....	23
30. การสร้างน้ำหนักด้วยดินสอไข.....	23
31. ภาพร่างหมายเลข 1 ระยะที่ 1.....	25
32. ภาพร่างหมายเลข 2 ระยะที่ 1.....	25
33. ภาพร่างหมายเลข 3 ระยะที่ 1.....	25
34. ภาพร่างหมายเลข 4 ระยะที่ 1.....	25

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
35.	ผลงานศิลปนิพนธ์ ระยะที่ 1.....	27
36.	ภาพร่างหมายเลข 1 ระยะที่ 2.....	28
37.	ภาพร่างหมายเลข 2 ระยะที่ 2.....	28
38.	ภาพร่างหมายเลข 3 ระยะที่ 2.....	28
39.	ภาพร่างหมายเลข 4 ระยะที่ 2.....	28
40.	ภาพร่างหมายเลข 5 ระยะที่ 2.....	28
41.	ภาพร่างหมายเลข 6 ระยะที่ 2.....	28
42,43.	ผลงานศิลปนิพนธ์ ระยะที่ 2.....	30
44.	ภาพร่างหมายเลข 1 ระยะที่ 3.....	31
45.	ภาพร่างหมายเลข 2 ระยะที่ 3.....	31
46.	ภาพร่างหมายเลข 3 ระยะที่ 3.....	31
47.	ภาพร่างหมายเลข 4 ระยะที่ 3.....	31
48.	ภาพร่างหมายเลข 5 ระยะที่ 3.....	31
49.	ภาพร่างหมายเลข 6 ระยะที่ 3.....	31
50,51,52.	ผลงานศิลปนิพนธ์ ระยะที่ 3.....	33
53.	“ผลกระทบจากความต้องการ”	34
54.	“ให้”	35
55.	“สิ่งลง”	36
56.	“สภาวะต่อสิ่งกำเนิดในปัจจุบัน”	37
57.	“ความสงบต่อสภาวะวุ่นวายรอบข้าง”	38
58.	“ความสงบดับสภาวะวุ่นวาย 1”.....	39
59.	“ความสงบดับสภาวะวุ่นวาย 2”.....	40
60.	“ความสงบดับสภาวะวุ่นวายภายใน 1”	41
61.	“ความสงบดับสภาวะวุ่นวายภายใน 2”	42
62.	“ความสงบภายในดับสภาวะวุ่นวายภายนอก”	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความนำ

ในปัจจุบันสภาพจิตใจของผู้ที่อาศัยอยู่ในเมืองหรือสังคมใหญ่ เช่น กรุงเทพมหานคร มีสภาพที่ค่อนข้างแย่ อันเนื่องมาจากการดำเนินชีวิตท่ามกลางสภาวะทางสังคมที่วุ่นวายและยุ่งเหยิง สิ่งที่ต้องประสบในการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน เช่น การจราจรที่ติดขัด มลภาวะที่เป็นพิษในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นอากาศเสียที่เต็มไปด้วยเชื้อโรคนานาชนิด เสียงจากยานพาหนะ และสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ดังเกินกว่าที่มาตรฐานของบุคคลเราจะรับได้หรือกลืนที่ก่อให้เกิดความรำคาญจากน้ำและขยะที่เน่าเหม็น ชีวิตที่ต้องแก่งแย่งแข่งขันปัญหาทางสังคมต่าง ๆ ที่ส่งผลให้การดำเนินชีวิตมีอัตราเสี่ยงต่ออันตรายสูงขึ้น เช่น ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนส่งผลให้เกิดสภาพเลวร้ายต่อจิตใจของสมาชิกในสังคมเป็นอย่างยิ่ง

ความสำคัญของปัญหา

สภาวะที่ยุ่งเหยิงในสังคมที่กล่าวมาข้างต้น ล้วนส่งผลร้ายต่อจิตใจของสมาชิกในสังคมเป็นอย่างมากและเมื่อจิตใจเต็มไปด้วยความเครียดความสับสน ก็จะส่งผลเสียถึงร่างกายและสังคมโดยรวมดังต่อไปนี้

1) บั่นทอนประสิทธิภาพ ทั้งการงาน การศึกษา หรือการปฏิบัติภารกิจอื่น ๆ จากความเครียดที่จะต้องเผชิญกับการเดินทางที่เต็มไปด้วยอุปสรรค ไม่ว่าจะเป็นการจราจรที่ติดขัดอยู่บนถนนนาน ๆ ต้องทนกับกลิ่นเหม็นจากควันพิษ หรือบางครั้งอาจจะต้องอารมณ์เสียจากความเห็นแก่ตัวของบุคคลที่ไม่รู้จักรับผิดชอบต่อสิทธิของผู้อื่น สิ่งเหล่านี้จะทำให้การปฏิบัติภารกิจเป็นไปได้อย่างไม่เต็มที่ เพราะความเหนื่อยล้าจากความเครียดที่เกิดขึ้นจะไปบั่นทอนกำลังความสามารถของสมองและกำลังกายทำให้การปฏิบัติงานในภาระหน้าที่ไม่ได้เต็มที่อย่างที่ควรจะเป็น

2) ก่อให้เกิดความตึงเครียดขึ้นในสังคม กองไฟแม้จะเป็นเพียงกองเล็ก ๆ แต่เมื่อกองไฟกองเล็กนั้นมีหลายกองมารวมกัน ก็สามารถสร้างความหายนะอันใหญ่หลวงได้ เปรียบได้ดั่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเครียดที่มีสะสมอยู่ในจิตใจของแต่ละคนที่อัดอั้นใกล้จะปะทุ และเมื่อคนต้องใช้ชีวิตร่วมกัน อยู่รวมกันในสังคมอาจจะต้องมีการขัดแย้งกระทบกระทั่งกันบ้าง จากความเครียดที่มีสะสมอยู่ แล้วอาจก่อให้เกิดผลเลวร้ายจนบางครั้งเรื่องเพียงน้อยนิดก็อาจจะกลายเป็นเรื่องใหญ่โตอันอาจมี ผลเสียต่อธุรกิจการงาน หรือแม้กระทั่งอาจถึงขั้นก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมอันร้ายแรง

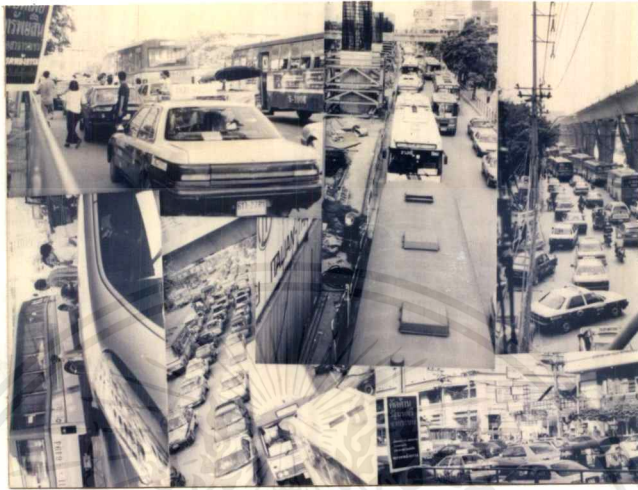
3) สร้างผลเสียต่อสุขภาพ ความเครียดสร้างผลเสียต่อสุขภาพของเราเป็นอย่างมาก เป็นสาเหตุให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บขึ้นได้อย่างมากมายโดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรคทางประสาท ทำให้สังคมต้องสูญเสียทรัพยากรบุคคลไปเป็นจำนวนมาก

4) สร้างอุปสรรคในการดำเนินชีวิต เมื่อจิตใจมีความเครียดสับสนว่าวุ่นไปกับกระแส ความวุ่นวายรอบตัว จำทำให้ขาดความรอบคอบในการกระทำต่าง ๆ และก่อให้เกิดปัญหา มากมายในการดำเนินชีวิตแต่ละวัน

จะเห็นได้ว่าสังคมที่วุ่นสร้างผลเสียต่อจิตใจของสมาชิกในสังคม และส่งผลร้ายกลับคืนมายังสังคมวนเวียนกับเป็นลูกโซ่ไม่มีวันจบสิ้นมีแต่จะทวีคูณเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้นเราจึงควรได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับคุณภาพทางจิตใจของคนในสังคมให้มากขึ้น

ความบันเทิงใจในการสร้างสรรค์

จากความสำคัญของปัญหาดังที่กล่าวมา ข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก เนื่องด้วยข้าพเจ้าเป็นสมาชิกคนหนึ่งที่จะต้องอาศัยและใช้ชีวิตอยู่ในสังคมนี้ต่อไป ข้าพเจ้าขอมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหานี้ โดยอาศัยความรู้ความสามารถที่ข้าพเจ้าถนัดและร่ำเรียนมา คือ ทางด้านวิชาศิลปะ เป็นสื่อในการถ่ายทอดแสดงถึงหนทางหนึ่งในการแก้ไขปัญหานี้ ซึ่งหวังว่า จะมีส่วนทำให้ปัญหาในสังคมบรรเทาเบาบางลงบ้างไม่มากก็น้อย เพื่อให้ข้าพเจ้าและคนในรุ่นต่อไปได้ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมนี้ได้อย่างราบรื่นมากขึ้น

ภาพที่ 1

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

- 1) เพื่อเป็นการเสนอหนทางหนึ่งในการแก้ไขหรือบรรเทาปัญหาของสังคมที่ส่งผลเสียต่อจิตใจของสมาชิกในสังคม โดยใช้งานศิลปะเป็นสื่อ
- 2) เพื่อให้งานศิลปะมีบทบาทและหน้าที่ในสังคมมากขึ้น
- 3) เพื่อเป็นการเผยแพร่งานศิลปะที่มีอยู่อย่างมากมาย ให้สังคมได้สังเกตเห็นถึงประโยชน์และให้การสนับสนุนเพิ่มมากขึ้น
- 4) เพื่อเป็นการนำเอาความรู้และเทคนิคต่าง ๆ ทางด้านงานศิลปะที่ได้ศึกษามาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

เป็นการสื่อความคิดออกมาในรูปแบบของงานศิลปะ ในเทคนิคภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ โดยการสรุปความคิดรวบยอดและสื่อออกด้วยการแทนค่าสภาวะต่าง ๆ ให้เป็นบรรยากาศและสัญลักษณ์ เพื่อแสดงความคิดด้วยความรู้สึกรับบรรลุผลเป็นรูปธรรมตามที่ต้องการ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) เนื้อหา เป็นการสรุปเนื้อหานำเสนอในส่วนของการแก้ไขปัญหาคำถามความวุ่นวายของสังคมด้วยความสงบภายในจิตใจ โดยสร้างภาพให้มีความรู้สึกสงบนิ่งเป็นส่วนใหญ่ และสร้างภาพส่วนที่มีความรู้สึกเคลื่อนไหววุ่นวายเป็นส่วนรอง โดยให้ส่วนที่ให้ความรู้สึกสงบควบคุมส่วนที่แทนค่าความวุ่นวายให้ค่อย ๆ ดับสูญไป

2) รูปแบบ เป็นการใช้ความรู้สึกในการบอกเล่าเนื้อหา ดังนั้นในภาพจะไม่มีรูปทรงเหมือนจริงอยู่จะมีเพียงบรรยากาศและพื้นผิวที่สร้างความรู้สึก

3) เทคนิค งานภาพพิมพ์ เป็นการนำแม่พิมพ์ต่าง ๆ ที่มีหมึกติดอยู่ พิมพ์ลงบนกระดาษ แม่พิมพ์โลหะ เป็นการสร้างแม่พิมพ์โดยใช้กรดกัดแผ่นโลหะผสมให้เกิดร่องรอยในการรับหมึกพิมพ์

บทที่ 2

แนวความคิด

ความสงบนิ่งต่อสภาวะกาลปัจจุบัน

ปัญหาในสังคมปัจจุบันที่สร้างผลเสียต่อจิตใจดังที่กล่าวไว้ในบทนำแล้วนั้น ล้วนเกิดมาจากสาเหตุใหญ่สาเหตุเดียวกัน คือ การที่ความเจริญทางเทคโนโลยีเติบโตอย่างรวดเร็ว แต่ไม่สามารถกระจายไปได้อย่างทั่วถึง ความเจริญทางเทคโนโลยีนั้นมีรูปแบบที่สวยงามเย้ายวนจิตใจและกิเลสของมนุษย์อยู่แล้วโดยธรรมชาติ และสามารถกระจายไปได้ทุกซอกทุกมุมอย่างรวดเร็ว ทั้งการบอกเล่าและสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะทางวิทยุโทรทัศน์ที่สามารถแพร่ไปได้แม้ในชนบทที่ห่างไกล เสียงและภาพที่แพร่ออกไปเป็นสิ่งที่ล้วนสวยงามดึงดูดให้ผู้คนอพยพหลั่งไหลเข้ามาในเมืองเพื่อแสวงหาความศิวิไลซ์และสวยงามที่ได้เห็นเพียงผิวเผิน ปัญหาที่เริ่มเกิดตามมา ทั้งทรัพยากรและสิ่งสาธารณูปโภคต่าง ๆ ที่เคยมีอย่างเพียงพอกับประชากรที่พอเหมาะกับพื้นที่นั้น ๆ กลับต้องขาดแคลนลง มีไม่เพียงพอกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว งานที่เคยมีอย่างเพียงพอกลับกลายเป็นต้องแย่งชิงกัน ทุกส่วนของพื้นที่เต็มไปด้วยผู้คนที่จะต้องกินต้องใช้และผลิตของเสียในเวลาเดียวกันทรัพยากรและสิ่งสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น อากาศ แม่น้ำลำคลอง ถูกใช้งานอย่างหนักจนมีอันต้องเสื่อมโทรมไปก่อนเวลาอันควร เมื่อความต้องการมีมากแต่ทรัพยากรมีอยู่อย่างจำกัดจึงเกิดการแย่งชิงกัน บางคนที่หมดหนทางก็อาจจะหันไปสร้างปัญหาให้สังคมไม่ว่าจะเป็นอาชญากรรม ยาเสพติด และการกระทำต่าง ๆ ที่เกิดผลกระทบมากมายต่อสังคมจนกลายเป็นสภาวะที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน อันจะส่งผลร้ายต่อจิตใจของสมาชิกในสังคม ซึ่งเป็นผลให้การดำเนินชีวิตเป็นไปด้วยความยากลำบาก

ทางออกในการใช้ความสงบดับสภาวะที่วุ่นวาย

หนทางที่จะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในปัจจุบันให้หมดไปนั้นกระทำได้ยากในเวลาอันสั้น เนื่องจากเป็นปัญหาที่เรื้อรังมาเป็นเวลานาน อีกทั้งระบบกลไกทางสังคมที่ต้องมีการแข่งขัน ยังส่งผลทำให้การแก้ไขเป็นไปด้วยความยากลำบากมากขึ้นอีก วิธีการที่พอจะทำให้สภาวะเหล่านี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรเทาเบาบางลงได้ คือการทำจิตใจให้สงบไม่หวั่นไหวร้อนรุ่มไปกับสิ่งเร้ารอบข้าง เพราะเมื่อจิตใจสงบจะส่งผลให้เกิดสติ ซึ่งจะทำให้สามารถดำเนินชีวิตได้ด้วยความรอบคอบ อีกทั้งยังช่วยทำให้เรามองบรรเทาความเครียดอันจะเป็นอันตรายต่อทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต และเมื่อสมาธิในสังคมแต่ละคนมีความสงบเกิดขึ้นในจิตใจ ก็จะทำให้สภาพสังคมที่วุ่นวายสับสนบรรเทาความตึงเครียดลงได้

การสร้างความสงบ

1) การสร้างความสงบโดยการทำจิตใจให้ว่างเปล่า การสร้างความสงบด้วยวิธีนี้จะเห็นได้ทั่วไปตามวัดหรือตามสถานที่ปฏิบัติธรรม โดยใช้วิธีการต่าง ๆ อันเป็นกุศโลบายทางศาสนาที่ตั้งขึ้นเพื่อสร้างความสงบ เช่น การนั่งสมาธิ การเดินจงกรม การกำหนดลมหายใจต่าง ๆ วิธีกรรมนี้เปรียบเสมือนเป็นการทำจิตใจได้พักผ่อนในช่วงระยะเวลาหนึ่ง จากการผ่านการผจญกับสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจในการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน คนส่วนใหญ่จะใช้วิธีนี้เป็นการเติมพลังให้มีเรี่ยวแรงที่จะผจญกับชีวิตต่อไป ถ้าไม่สามารถปฏิบัติหรือเข้าใจถึงวิธีการนี้ได้อย่างลึกซึ้งแล้ว ก็จะสามารถสร้างความสงบได้เพียงบางเวลาบางสถานที่ จึงเป็นเพียงความสงบชั่วคราวชั่วคราวเท่านั้น

2) การสร้างความสงบด้วยการควบคุมจิตใจ คือ การควบคุมจิต ซึ่งเป็นบ่อเกิดแห่งความคิดความรู้สึกเมื่อควบคุมจิตใจได้ก็สามารถบังคับสภาวะต่าง ๆ ภายในร่างกายได้ วิธีการนี้จึงเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดสำหรับปุถุชนคนธรรมดาที่จะต้องดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม เพราะเมื่อเราสามารถควบคุมจิตได้แล้ว ก็จะสามารถเกิดความสงบได้แม้ในขณะที่ปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ อยู่ โดยไม่ต้องอาศัยวิธีการต่าง ๆ ที่ทำให้จิตใจว่างเปล่า ซึ่งเราไม่สามารถทำได้ในขณะที่ปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ อยู่

การควบคุมจิตใจ

1) การหาเหตุและผล สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้เราพบเจอทุกวันล้วนมีเหตุและผลอยู่ในตัวของมัน ซึ่งการที่เราได้รู้ถึงเหตุและผลของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดกับตัวเรา จะได้พบว่าผลที่เกิดขึ้นมีความสมควรจะต้องเกิดตามเหตุของมันด้วยความเหมาะสมตามธรรมชาติของมันเอง อีกทั้งยังจะทำให้เราได้รู้ถึงต้นเหตุของปัญหานั้น ๆ เพื่อที่จะทำให้สามารถปรับตัวและปฏิบัติตัวให้เหมาะสมเมื่อเกิดสถานการณ์นั้น ๆ หรือเพื่อหาหนทางไม่ให้เกิดขึ้นอีก ยกตัวอย่างเช่น ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงานเราควรหาสาเหตุว่าปัญหาเกิดขึ้นเพราะอะไร เราขาดตกบกพร่องตรงส่วนไหน เพื่อที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เราจะสามารถแก้ไขและป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นอีก หรือการที่เราถูกเบียดเบียนจากผู้อื่น เราควรที่จะต้องหาเหตุว่าเรามีความจำเป็นอะไรที่จะต้องสร้างความเดือนร้อนให้เรา และควรหาทางหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดการกระทำของเราสร้างความจำเป็นให้กับเขา เหตุผลต่าง ๆ นั้นเราควรพิจารณาด้วยความใจเย็นอย่างใช้อารมณ์โกรธหรือหงุดหงิดเข้ามาครอบงำ อันจะเป็นการทำให้ความเครียดไม่เกิดกับใจของเรา "ปรากฏการณ์ทั้งหลายในโลกล้วนแต่เป็นผลผลิตของสิ่งที่เป็นเหตุ เป็นความเคลื่อนไหวไปไม่มีหยุด เพราะอำนาจของธรรมชาติที่มีลักษณะไม่หยุดปรุง สิ่งต่าง ๆ จึงปรุงแต่งกันไม่หยุดและเปลี่ยนแปลงไม่หยุด"¹

2) การลดความต้องการที่เกินความพอดีของจิตใจ ความต้องการต่าง ๆ ของร่างกายในปัจจุบันนี้ เป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อให้ชีวิตนั้นดำรงอยู่ได้อย่างพอดี แต่ความต้องการของจิตใจเป็นสิ่งที่เราสามารถควบคุมได้ด้วยการพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ความไม่โลภในสิ่งที่ยากลำบากเกิดความสามารถ เมื่อมีความอยากที่ไหน ก็มีความร้อนใจที่นั่น และเมื่อกระทำตามความอยาก ก็ย่อมมีทุกข์ตามส่วนของการกระทำ เมื่อเราสามารถควบคุมความอยากทั้งหลายได้เราก็จะไม่พบกับความทุกข์ที่เกิดจากความผิดหวังในสิ่งที่ไม่ได้มาตามความต้องการ

3) การเตรียมจิตใจให้พร้อมในทุกสถานการณ์ เป็นวิธีที่แต่ละคนจะต้องค้นหาวិธีการของตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นการระงับความโกรธ การคิดแต่ในสิ่งที่ดีเป็นตัวควบคุมอารมณ์โกรธ เช่น เมื่อพบกับความเครียดให้คิดในเรื่องที่ผ่านมาที่เคยทำให้เรามีความสุข การเตรียมใจที่จะให้อภัยผู้อื่นก็เป็นวิธีควบคุมอารมณ์ที่ดีวิธีหนึ่ง

4) การมองสิ่งต่าง ๆ เป็นสิ่งสมมุติ สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดล้วนเกิดจากการสมมุติขึ้นของจิตใจ การคิดเช่นนี้จะช่วยลดความทุกข์ที่เกิดแก่จิตใจไปได้อย่างมาก ดังหัวใจของพุทธศาสนาที่ว่า "สิ่งทั้งปวงล้วนเป็นแต่เรื่องของมายา ออย่าไปหลงยึดถือจนชอบหรือชังมัน เมื่อทำจิตใจให้เป็นอิสระได้ เราก็จะไม่ต้องทุกข์ใจเพราะความชอบหรือความชัง"²

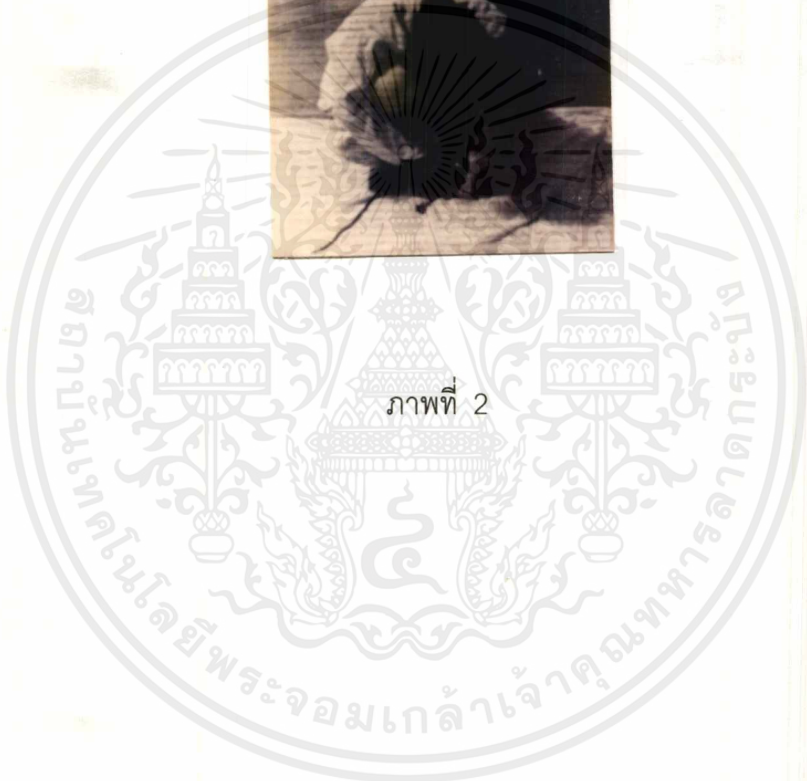
เมื่อเราควบคุมจิตใจได้จะทำให้เราเกิดความสงบและความสงบนี้เอง ที่จะทำให้เราสามารถดำเนินชีวิตในสังคมที่ยุ่งเหยิงได้อย่างรอบคอบและสามารถแก้ไขปัญหาลักษณะต่าง ๆ โดยง่าย อันจะเป็นวิธีการบรรเทาความเครียดที่จะนำมาซึ่งผลร้ายต่อทั้งร่างกายและจิตใจ อีกทั้งจะเป็นการช่วยลดสภาวะที่ยุ่งเหยิงอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อีกด้วย

¹ ปุ่น จงประเสริฐ. คู่มือมนุษย์ (ดัดแปลงจากคำสอนของท่านพุทธทาสภิกขุ). สำนักพิมพ์ธรรมสภา, 2536, หน้า 21.

² เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การแปรแนวความคิดออกมาเป็นรูปแบบของงานสร้างสรรค์

แนวความคิดโดยสรุป

สภาวะที่ลึบสนุ่นวายในสังคมปัจจุบัน เป็นสาเหตุที่ทำให้จิตใจเกิดความเครียดเกิดจากปัญหาทางสังคมที่เรื้อรังมาเป็นเวลานานและเป็นการยากที่จะแก้ไขให้หมดไปในเวลาอันสั้น สิ่งที่จะทำให้ปัญหาเหล่านี้บรรเทาเบาบางลงได้ก็คือ การทำจิตใจให้สงบไม่ร้อนรนไปกับสภาวะวุ่นวายรอบข้าง เพราะความสงบจะทำให้เรามีความละเอียดรอบคอบในการดำเนินชีวิต และสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าต่าง ๆ ได้โดยง่าย ซึ่งจะช่วยให้จิตใจไม่เกิดความเครียด อันจะนำมาซึ่งสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี

จากแนวความคิดโดยสรุปข้างต้น ข้าพเจ้าได้ทำการแปรออกมาเป็นรูปแบบงานสร้างสรรค์ทางศิลปะ โดยอาศัยหลักขององค์ประกอบและทัศนธาตุทางศิลปะ ดังนี้

รูปแบบ

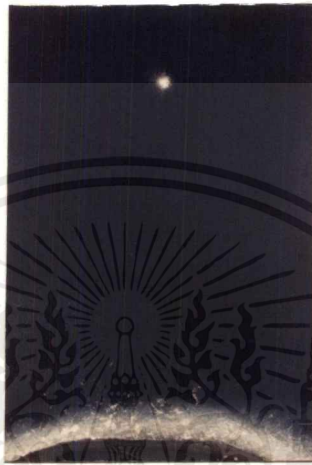
แนวความคิดของข้าพเจ้า คือ การเสนอ ความสงบเป็นหนทางในการบรรเทาสภาวะที่ลึบสนุ่นวายในสังคมปัจจุบัน ดังนั้นเพื่อให้รูปแบบของงานสอดคล้องกับเนื้อหาแนวความคิดงานทุกชิ้นในโครงการจึงยึดความรู้สึกสงบนิ่งเป็นหลัก และมีส่วนที่เคลื่อนไหวเป็นส่วนรองลงมา โดยพลังความรู้สึกของส่วนนี้ด้วยความรู้สึกสงบเป็นส่วนใหญ่ โดยอาศัยหลักการต่าง ๆ ทางศิลปะ

หลักในการจัดองค์ประกอบ

1) เอกภาพ (Unity) เป็นส่วนสำคัญในการจัดองค์ประกอบของภาพ เพราะหมายถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของงานชิ้นนั้น ๆ เนื่องจากในเนื้อหาของข้าพเจ้าแบ่งออกเป็นสองช่วง คือ ความสงบกับความวุ่นวาย จึงต้องทำให้ภาพนั้นกลมกลืนเพื่อให้ทั้งสองส่วนรวมกันเป็น

เอกภาพ โดยสร้างน้ำหนักสีขึ้นให้กลมกลืนกัน และใช้ความสมดุลกันระหว่างพื้นผิวกับที่ว่าง ด้วยการทำให้อิทธิพลของน้ำหนักในที่ว่างสมดุลกับอิทธิพลของพื้นผิวด้วยขนาดที่พอเหมาะ

2) จุดเด่น (Dominate) จะเป็นการสร้างจุดเล็กในที่ว่างแต่ให้เกิดพลังในการควบคุมภาพทั้งหมดโดยมีที่ว่างที่มีน้ำหนักเข้มเป็นตัวช่วยเสริมและกลบความเด่นของส่วนอื่นลง

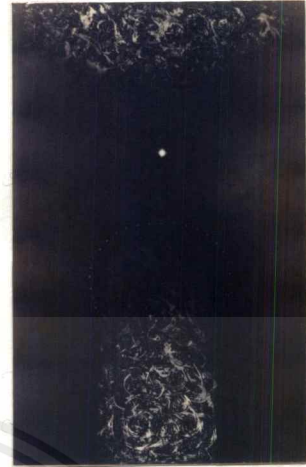
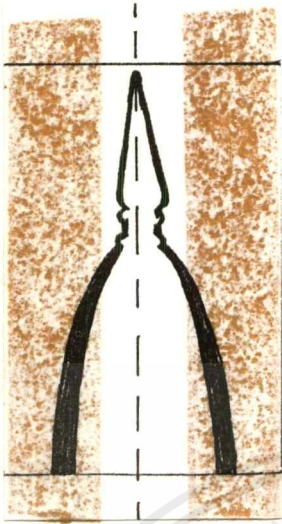

ภาพที่ 3 จุดเด่น

3) ความสมดุล (Balance) งานทุกชิ้นในโครงการนี้จะเป็นแนวตั้งทั้งหมด เนื่องจากสามารถสร้างความสงบและมั่นคงได้ดีกว่าภาพในแนวนอน ความสมดุลระหว่างซ้าย - ขวา จึงเป็นความสมดุลแบบสมมาตร (Symmetry)¹ ซึ่งเป็นความสมดุลแบบที่เหมือนกันทั้งสองข้าง อันจะทำให้ภาพมีดุลยภาพที่นิ่งและมั่นคงกว่า ความสมดุลแบบอสมมาตร (Asymmetry)²

¹ Static Equilibrium, Formal Balance หรือ Passive Balance ใช้ได้หลายคำศัพท์

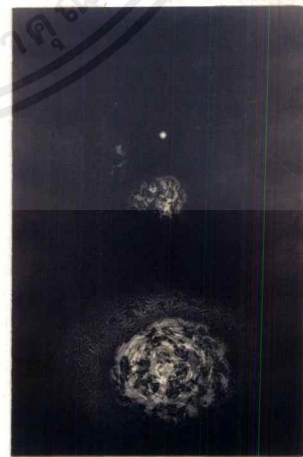
² Dynamic Equilibrium, Informal Balance หรือ Active Balance หมายถึง ความสมดุลที่ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวในภาพ ทั้งซ้าย - ขวาจะไม่เหมือนกัน

ภาพที่ 4, 5 ความสมดุลย์

4) จังหวะ (Rhythm) จังหวะในภาพถ้ามีมากจะทำให้ภาพเกิดความเคลื่อนไหว เพราะจังหวะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของมนุษย์มาก¹ ในงานของข้าพเจ้าต้องการแสดงความรู้สึกสงบ จึงใช้จังหวะเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

5) ขนาดและสัดส่วน (Dimensions, Proportion) ในรูปแบบงานเหมือนจริง ขนาดและสัดส่วนจะเป็นตัวกำหนดให้เกิดระยะ แต่ในของของข้าพเจ้าใช้สัดส่วนเป็นตัวทำให้เกิดความสมดุลย์ระหว่างพื้นที่ว่างกับพื้นที่ส่วนที่เป็นพื้นผิว ตามปกติส่วนที่มีขนาดสัดส่วนใหญ่จะเป็นส่วนที่เด่นมองเห็นได้ก่อน แต่ข้าพเจ้าได้พยายามทำให้ส่วนที่มีขนาดเล็กมีพลังพอจะเป็นจุดเด่นด้วยการใช้พื้นที่ว่างเป็นส่วนเสริม

ภาพที่ 6, 7 ขนาดสัดส่วน

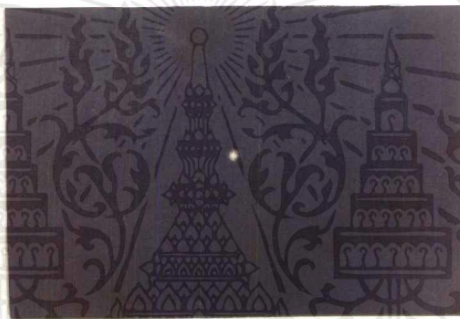
¹มนุษย์ถูกควบคุมด้วยจังหวะ คือ จังหวะการเต้นของหัวใจ ที่เด่นถี่มากน้อยตาม อารมณ์ความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทัศนธาตุในการสร้างสรรค์งาน

ทัศนธาตุเป็นสื่อทางสุนทรียภาพที่จะนำมาประกอบกันให้เป็นรูปแบบของงานศิลปะเพื่อสื่อความหมายตามเนื้อหาและความคิดที่ต้องการ โดยใช้จุด เส้น น้ำหนัก ที่ว่าง สี และพื้นผิว เป็นปัจจัยในการสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าสร้างสรรค์รูปแบบของงานโดยอาศัยทัศนธาตุ ดังต่อไปนี้

1) จุด (Point) จุดเป็นธาตุเบื้องต้นมีมิติเป็นศูนย์ ไม่มีความกว้าง ความยาวหรือความลึก เป็นสิ่งที่ใช้สร้างรูปทรง “ตัวจุดเองนั้นเกือบจะไม่มีค่าสำคัญอะไรเลยแต่ถ้าจุดเพียงจุดเดียวปรากฏอยู่ในพื้นที่ว่างก็จะทำให้เกิดพลังต่อความรู้สึกได้”¹ ข้าพเจ้าจึงใช้หลักการนี้สร้างจุดเด่นของภาพโดยใช้จุดเรืองแสงเล็ก ๆ

ภาพที่ 8 จุด

2) เส้น (Line) เส้นเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวและมีอิทธิพลต่อสายตา ดังนั้นในงานของข้าพเจ้าจะมีส่วนน้อยคือ ใช้เพียงแค่นิสัยส่วนที่ยุ่งเหยิงและใช้ในการกำหนดขอบเขต

ภาพที่ 9 เส้น

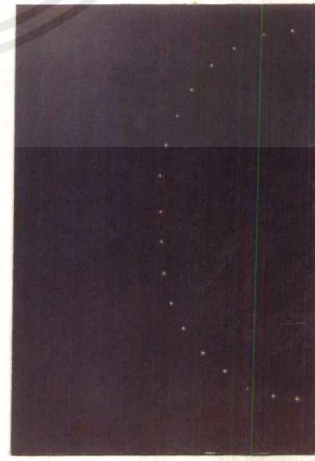
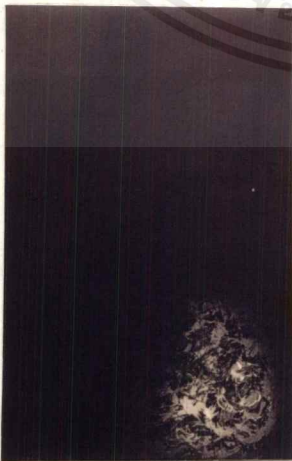
¹ ชลูด นิมเสมอ. องค์ประกอบของศิลปะ. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2531,

3) น้ำหนัก (Tone) น้ำหนักอ่อนแก่จะเป็นตัวสร้างปริมาตรทำให้รูปทรงต่าง ๆ มีแสงเงาเหมือนจริงมากขึ้น แต่เนื่องจากรูปแบบของข้าพเจ้าไม่มีรูปทรงเหมือนจริง จึงใช้น้ำหนักเป็นตัวสร้างจังหวะของภาพ โดยสร้างน้ำหนักให้กลมกลืนไม่ตัดกันอย่างรุนแรงจนทำให้เกิดจังหวะในภาพมากเกินไป

ภาพที่ 10, 11 น้ำหนัก

4) ที่ว่าง (Space) ในการสร้างสรรค์งานของข้าพเจ้า ที่ว่างเป็นส่วนสำคัญอีกสิ่งหนึ่งที่ก่อให้เกิดความรู้สึกตามเนื้อหา ใช้ที่ว่างเพื่อให้เกิดความนิ่งไม่แสดงพลังใด ๆ แต่เป็นสิ่งที่ช่วยเสริมพลังให้กับจุดเด่นของภาพ

ภาพที่ 12, 13 ที่ว่าง

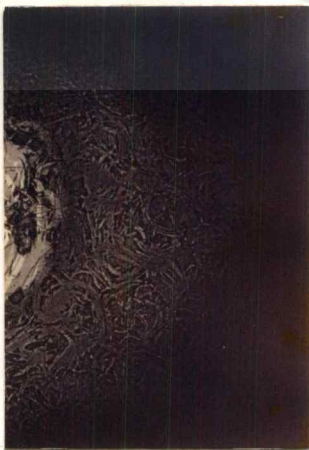
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5) สี (Colour) สีส่วนใหญ่ที่กำหนดในงานจะเป็นสีกลาง (Neutral colour) โดยจะเป็นสีเกือบดำและสีดำสนิท โดยใช้แม่สีทั้งสามสี คือ แดง เหลือง น้ำเงิน มาผสมรวมกัน เพื่อให้เกิดความเงียบขรึม การใช้สีดำนมากเกินไปจะทำให้เกิดเคลื่อนไหวจากจังหวะที่เกิดจากความแตกต่างของแต่ละสี

ภาพที่ 14, 15 สี

6) พื้นผิว (Texture) สิ่งที่ใช้แทนค่าความหมายของสภาวะที่วุ่นวาย คือ พื้นผิวที่เห็นได้ชัดเจนในส่วนที่มีน้ำหนักอ่อนโดยใช้พื้นผิวขรุขระยุ่งเหยิงไร้ทิศทาง และยังมีพื้นผิวในส่วนที่เป็นที่ว่าง โดยจะมีพื้นผิวเพียงเล็กน้อยในส่วนที่มีความมืด เพียงเพื่อต้องการมิติ

ภาพที่ 16, 17 พื้นผิว

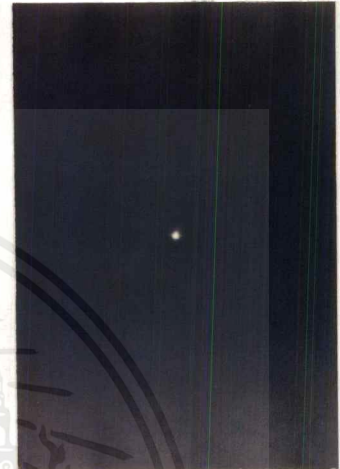
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแทนความหมายในรูปของสัญลักษณ์¹ (Symbol)

1) ความสงบ

ความรู้สึก / สงบ ราบเรียบ

สีมืดด้วย / ที่ว่าง

ภาพที่ 18 ภาพข้อมูลความสงบ

ภาพที่ 19 สัญลักษณ์ความสงบ

2) พลังความสงบ

ความรู้สึก / ขนาดเล็กแต่มีพลัง

สีมืดด้วย / จุดเรืองแสงในที่ว่าง

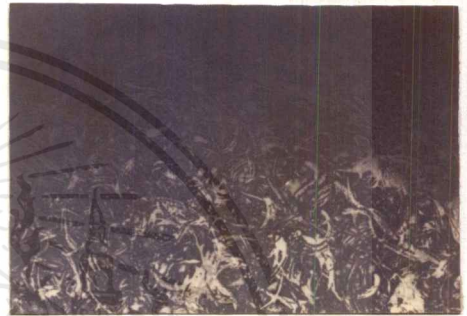
ภาพที่ 20 ภาพข้อมูลความสงบ

ภาพที่ 21 สัญลักษณ์ความสงบ

¹ เนื่องจากในงานของข้าพเจ้าใช้ทุกส่วน คือ รูปร่าง รูปทรง ที่ว่าง พื้นผิว จุด เป็นสัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย จึงขอรวมไว้ในหมวดเดียวกัน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) สภาวะกาลปัจจุบัน
ความรู้สึก / สับสนวุ่นวาย

สื่อด้วย / เส้นและพื้นผิวที่มีลักษณะยุ่งเหยิง

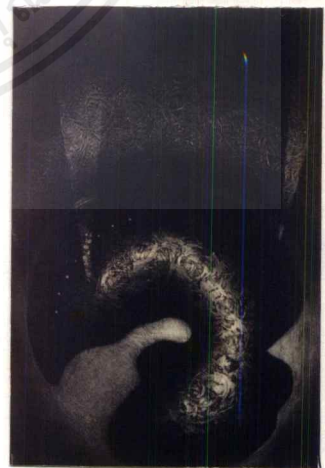
ภาพที่ 22 ภาพข้อมูลสภาวะกาลปัจจุบัน

ภาพที่ 23 สัญลักษณ์สภาวะกาลปัจจุบัน

4) รูปทรงภายในจิตใจ

ความรู้สึก / กำหนดขอบเขตภายในภายนอก

สื่อด้วย / รูปทรงลักษณะโค้งงอไม่มีเหลี่ยม

ภาพที่ 24 ภาพข้อมูลรูปทรงภายในจิตใจ

ภาพที่ 25 สัญลักษณ์รูปทรงภายในจิตใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากหลักการทางองค์ประกอบศิลปะและทัศนธาตุข้างต้น ทำให้งานทุกชิ้นในโครงการนี้มีแนวทางไปในแนวทางเดียวกันคือ มีจุดเด่นเป็นจุดเรื่องแสงบนที่ว่างสี่เหลี่ยมที่ค่อย ๆ กลืนหรือบดบัง ด้บส่วนที่เป็นพื้นผิวลักษณะยุ่งเหยิงให้หายหรือหมดพลังการแสดงออกไป เปรียบเสมือนการใช้ความสงบดับสภาวะที่สับสนวุ่นวายในสังคมปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนการสร้างสรรค์

การทำงานในขั้นตอนการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์จะแบ่งออกเป็น 3 ระยะโดยในแต่ละระยะจะทำการสร้างภาพร่างจากหลักการและข้อมูลขั้นต้นขึ้นมาจำนวนหนึ่งเพื่อเป็นการคัดเลือกให้ได้ชิ้นที่ลงตัวทางองค์ประกอบและแสดงผลได้ดีที่สุดเพื่อนำมาขยายสร้างงานจริง โดยอาศัยแนวทางในการสร้างสรรค์ดังที่กล่าวมาในบทก่อนหน้าทั้งหมด

ภาพพิมพ์ เป็นงานศิลปะสาขาหนึ่ง โดยเป็นการสร้างแม่พิมพ์ด้วยการสร้างสรรค์ของศิลปินไม่ได้ผ่านกรรมวิธีทางอุตสาหกรรมที่ผลิตเป็นจำนวนมากด้วย เครื่องจักรกลเหมือนสิ่งพิมพ์ทางการค้า เช่น หนังสือพิมพ์หรือนิตยสารทั่วไป หลักทั่วไปของศิลปะภาพพิมพ์คือ การสร้างต้นแบบหรือแม่พิมพ์ให้สามารถรับหมึกพิมพ์ไว้ได้ โดยมีวิธีการหลายแบบ เช่น รับหมึกในส่วนนูน ส่วนร่อง และส่วนพื้นผิวของแม่พิมพ์ด้วยวิธีการสร้างแม่พิมพ์ตามลักษณะของเทคนิคนั้น ๆ เมื่อแม่พิมพ์มีการรับหมึกไว้แล้วจึงนำไปพิมพ์ลงบนกระดาษหรือวัสดุอื่น ๆ¹ จึงทำให้สามารถสร้างผลงานที่เหมือนกันได้เป็นจำนวนมากอันเป็นลักษณะเด่นของงานการพิมพ์

ภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ

เป็นภาพพิมพ์เทคนิคหนึ่งที่ใช้หลักการรับหมึกในส่วนที่เป็นร่องของแม่พิมพ์ โดยภาพที่พิมพ์ออกมาจะมีลักษณะเหมือนหมึกพิมพ์ที่ขังอยู่ตามส่วนที่เป็นร่องต่ำกว่าผิวบนของแผ่นแม่พิมพ์ที่เป็นโลหะอันเกิดจากการขีดข่วน หรือใช้น้ำกรดกัดโดยทำให้หมึกขังอยู่ด้วยการปาดหรืออุดหมึกพิมพ์ลงบนแม่พิมพ์ที่ผ่านการสร้างพื้นผิวแล้ว จากนั้นจึงเช็ดหมึกให้ทั่วส่วนที่ถูกเช็ดออกจะเป็นส่วนที่เป็นส่วนที่เป็นพื้นผิวด้านบนของแม่พิมพ์ ส่วนที่ยังเหลือหมึกพิมพ์ติดอยู่คือส่วนที่เป็นร่องหรือระดับต่ำลงไปจากผิวบน โดยจะมีหมึกพิมพ์ขังอยู่มากหรือน้อยต่างกันตามแต่สภาพพื้นผิว

¹ปัจจุบันมีศิลปินหลายคนพิมพ์งานภาพพิมพ์ลงบนวัสดุอื่น ๆ เช่น กระดาษ

แผ่นพลาสติกหรืออลูมิเนียม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

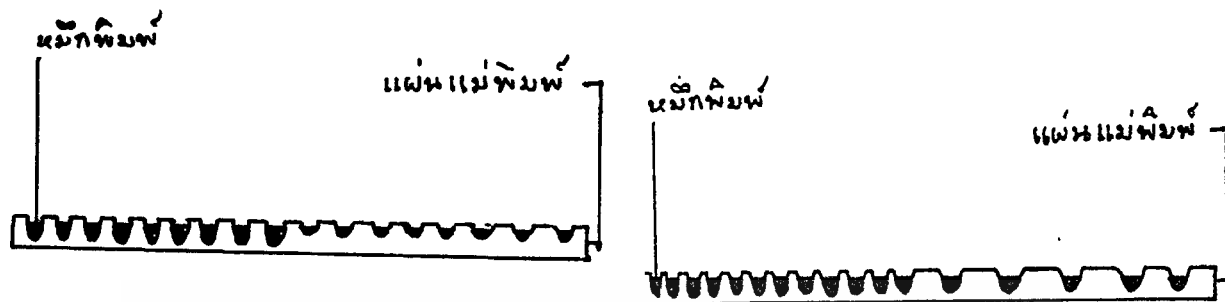
แต่ละส่วน และความแตกต่างของจำนวนหมึกที่ขังอยู่จะทำให้เกิดน้ำหนัที่แตกต่างเมื่อพิมพ์บนกระดาษเปรียบได้กับตอนที่เราขีดฝุ่นบนของที่มีผิวขรุขระหรือมีร่องลึกลงไป เราจะขีดได้เพียงผิวบนถ้าไม่ล้วงลงไปตามร่อง ฝุ่นก็ยังคงเกาะอยู่ตามร่องนั้น ในหลักการแม่พิมพ์โลหะฝุ่นนี้จะเหมือนหมึกพิมพ์ที่ขังอยู่ตามร่องของแม่พิมพ์

ปัจจัยที่ทำให้แม่พิมพ์รับหมึกแตกต่างกัน

1) ความแตกต่างกันของระดับพื้นผิวของแม่พิมพ์ การขีดหมึกพิมพ์ในขั้นตอนการพิมพ์นั้นจะสามารถขีดได้เพียงส่วนที่เป็นผิวด้านบนของแม่พิมพ์โดยจะไม่ล้วงลงไปขีดตามร่องแคบ ๆ ที่มีหมึกพิมพ์ขังอยู่ ดังนั้นส่วนที่เป็นร่องลึกมาก ๆ ก็จะสามารถเก็บหรือรับหมึกพิมพ์ไว้ได้มากกว่าจึงทำให้พิมพ์ออกมามีน้ำหนักเข้มกว่า ส่วนที่เป็นร่องที่ตื้นกว่าตามลำดับ อย่างไรก็ตามส่วนที่ลึกมาก ๆ แต่มีขนาดพื้นที่กว้างก็อาจรับหมึกพิมพ์ไว้ได้น้อย เพราะการมีพื้นที่กว้างจะทำให้การขีดแทรกลงไปถึงได้

2) ความถี่หรือห่างกันระหว่างร่อง¹ ที่รับหมึกไว้ได้ แม่พิมพ์ส่วนที่มีความถี่มาก ๆ ของร่องที่เก็บหมึกจะมีหมึกขังอยู่ในบริเวณนั้นเป็นจำนวนมาก เมื่อพิมพ์ออกมาจะทำให้เกิดน้ำหนักเข้ม ส่วนที่มีความห่างระหว่างกันจะมีพื้นผิวที่สามารถขีดออกได้อยู่มากจึงเก็บหมึกได้น้อยกว่า

¹ ร่องในที่นี้ หมายถึง ส่วนที่ต่ำลงไปจากพื้นผิวบนของแม่พิมพ์ไม่ว่าจะมีขนาดเล็กมากหรือใหญ่หรือจะมีรูปร่างอย่างไร แต่จะต้องสามารถกักหมึกพิมพ์ไว้ได้ หลังจากขั้นตอนการขีดหมึกก่อนพิมพ์

ภาพที่ 26 ส่วนที่ลึกจะมีหมึกขังอยู่มากกว่าส่วน
ส่วนที่ตื้นกว่า เมื่อพิมพ์จะทำให้
น้ำหมึกที่แตกต่าง

ภาพที่ 27 ส่วนที่มีความถี่ของร่องมากกว่า
จะมีหมึกขังอยู่มากเมื่อพิมพ์ออก
มาจะมีน้ำหมึกเข้มข้นกว่าส่วนที่มี
ความห่าง

เทคนิคภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะในงานศิลปนิพนธ์

เทคนิคของภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะนี้ข้าพเจ้าใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เป็นเทคนิคพื้นฐานไม่ยุ่งยากซับซ้อน แต่มีวิธีการและรูปแบบที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวของข้าพเจ้า โดยใช้เนื้อหาความคิดนำไปสู่การค้นหารูปแบบและเทคนิคที่สามารถตอบสนองความคิดได้

1) การสร้างพื้นผิวแม่พิมพ์แบบหยาบ เป็นการสร้างแม่พิมพ์ในขั้นแรกเพื่อให้พื้นผิวแม่พิมพ์มีระดับที่แตกต่างกัน และสร้างน้ำหนักรวมแบบคร่าว ๆ ก่อน โดยข้าพเจ้าเริ่มด้วยการใช้ดินสอร่างขอบเขตต่าง ๆ ในงานลงบนเพลทแม่พิมพ์ตามภาพร่างที่กลับซ้ายเป็นขวาแล้ว จากนั้นจึงใช้วานิชดำทาลงบนส่วนที่ต้องการให้เป็นผิวบนสุดและต่ำลงมาตามลำดับแล้วจึงสร้างส่วนที่แสดงความรู้สึกกุ่มนวลโดยใช้ไม้ท่อนเล็ก ๆ ที่ทุบปลายให้แตกจุ่มวานิชดำที่มีความข้นหนืดให้ทั่วแม่พิมพ์ เมื่อวานิชแห้งจึงนำแซ่ในกรดเจือจางในอัตราส่วนกรดดินประสิว 1 ส่วน น้ำ 30 ส่วน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ทำแบบเดิมซ้ำจนหลายครั้งจนวานิชดำเต็มเพลทแม่พิมพ์จากนั้นจึงล้างวานิชดำตรงส่วนที่ต้องการน้ำหมึกเข้มข้นออกจนไม่เหลือคราบวานิชดำ และทำการสร้างน้ำหนักร่าง ๆ ด้วยการพ่นสีสเปรย์ให้เกาะเป็นเม็ดสีหยาบ ๆ บนแม่พิมพ์ เมื่อสีแห้งนำไปแช่กรดอัตราส่วน 1 ต่อ 30 ใช้เวลา 30 นาที ทำแบบเดิมอีกครั้ง จึงล้างสีและวานิชดำออกให้หมดเพื่อเตรียมปฏิบัติในขั้นต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 28

การสร้างพื้นผิวแบบหยาดด้วยวานิชดำ

ภาพที่ 29

การใช้สีสเปรย์สร้างน้ำหนักราว ๆ

2) การพิมพ์ทดสอบครั้งที่ 1 เป็นการพิมพ์เพื่อตรวจสอบการกักหมึกพิมพ์ของแม่พิมพ์ที่สร้างพื้นผิวในขั้นแรกโดยจะทำให้ทราบถึงน้ำหนักที่มีอยู่แล้วเพื่อเป็นประโยชน์ในการเพิ่มน้ำหนักในการสร้างพื้นผิวขั้นต่อไป

3) การสร้างพื้นผิวแม่พิมพ์แบบละเอียด เป็นการสร้างพื้นผิวที่ทำให้เกิดน้ำหนักรที่มีความละเอียดคลุมทั้งเพลทแม่พิมพ์ด้วยเทคนิคอะควาทินต์¹ โดยสร้างให้น้ำหนักเข้มที่แสดงถึงความสงบค่อย ๆ กลับส่วนที่สร้างพื้นผิวไว้แล้วในขั้นแรกที่เป็นร่องรอยที่ดูนวลให้กลืนหายจนเหลือเพียงน้อยตามแบบในภาพร่างแต่ละชิ้นในส่วนที่เป็นจุดเด่นใช้ดินสอไขค่อย ๆ ไล่น้ำหนักให้เป็นจุดเรืองแสงตามวิธีการของเทคนิคอะควาทินต์

ภาพที่ 30 การสร้างน้ำหนักด้วยดินสอไข ในเทคนิคอะควาทินต์

¹ เทคนิคอะควาทินต์ ดูรายละเอียดในภาคผนวก

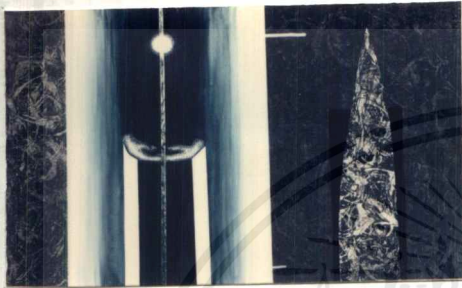
4) การพิมพ์ทดสอบครั้งที่ 2 เป็นการพิมพ์เพื่อตรวจสอบน้ำหนักทั้งหมดก่อนพิมพ์จริง เมื่อมีข้อผิดพลาดใด ๆ หรือไม่ได้น้ำหนักตามที่ต้องการจะได้แก้ไขได้ก่อนที่จะทำการพิมพ์จริง

5) การพิมพ์จริง¹ เมื่อได้น้ำหนักที่พอใจแล้วในการพิมพ์ทดสอบ จึงทำการพิมพ์จริง โดยหมึกพิมพ์ที่ใช้พิมพ์จริงเข้าพเจ้าใช้หมึกพิมพ์สีแดง น้ำเงิน และเหลือง ในอัตราส่วนที่เท่ากัน ผสมกับสีดำในอัตรา 1 ต่อ 1 โดยถ้าในแบบขึ้นไหนต้องการให้น้ำหนักอ่อนเป็นสีอะไรก็เพิ่มสีสันนั่นอีก 1 ส่วน ยกตัวอย่างเช่น ถ้าต้องการให้น้ำหนักอ่อนออกสีเขียวเจือน้ำตาลเข้าพเจ้าจะผสมสีเขียวเจือน้ำตาลที่ต้องการผสมเข้าไปอีก 1 ส่วน กระดาษที่ใช้พิมพ์จะต้องแช่น้ำให้เนื้อกระดาษนุ่มก่อนพิมพ์เพื่อให้กระดาษสามารถยืดหยุ่นเข้าไปรับหมึกพิมพ์ได้ในทุกระดับของพื้นผิวแม่พิมพ์ที่สร้างไว้ แต่หลังจากพิมพ์เมื่อกระดาษแห้งแล้วกระดาษจะเกิดงอเป็นลูกคลื่น ดังนั้นเมื่อพิมพ์เสร็จจึงต้องรีบชิงงานบนกระดาษกาวนำก่อนที่กระดาษจะแห้งเมื่อหมึกที่พิมพ์แห้งสนิทแล้วจึงนำงานออกจากกระดาษได้

¹ การพิมพ์ ดูรายละเอียดในภาคผนวก

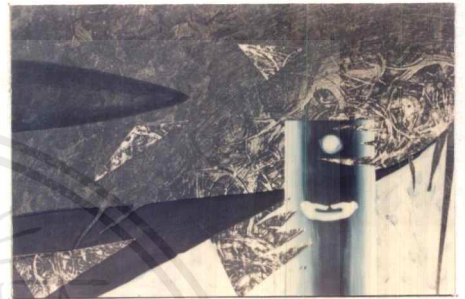
การสร้างงานระยะที่ 1

ภาพร่าง

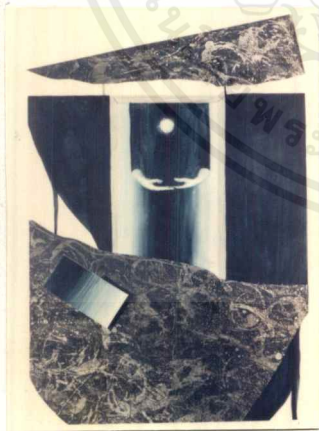
ภาพที่ 31

ภาพร่างหมายเลข 1

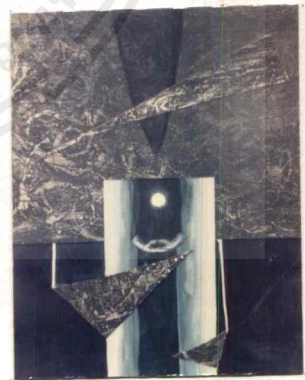
ภาพที่ 32

ภาพร่างหมายเลข 2

ภาพที่ 33

ภาพร่างหมายเลข 3

ภาพที่ 34

ภาพร่างหมายเลข 4

(สร้างงานจริง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่เลือกมาสร้างงานจริง ในระยะที่ 1 คือภาพร่างหมายเลข 4 เป็นชิ้นที่มีความลงตัวขององค์ประกอบมากที่สุดในภาพร่างที่สร้างขึ้นในชุดนี้ มีการจัดภาพที่ดูมั่นคงและสงบนิ่งมากกว่าชิ้นอื่น อีกทั้งยังมีความเป็นเอกภาพมากที่สุด ข้าพเจ้าทดลองสร้างภาพร่างให้มีการจัดภาพที่หลากหลายโดยเฉพาะภาพร่างหมายเลข 3 ได้ใช้การจัดภาพแบบ FREE SHAPE แต่ในที่สุดจะเห็นได้ว่าภาพร่างหมายเลข 4 ที่มีการจัดองค์ประกอบแบบที่เหมือนกันทั้งสองข้างจะมีความมั่นคงและสงบที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปนิพนธ์ ระยะที่ 1

ภาพที่ 35

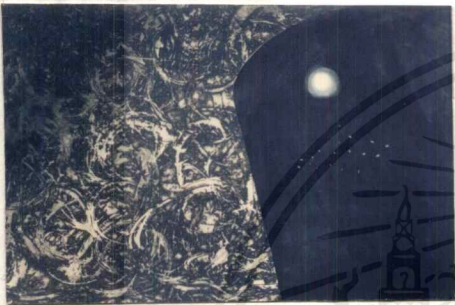
ปัญหาและการแก้ไข

ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากทางเทคนิค เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการเพิ่มสัดส่วนในบางที่เช่น ส่วนที่เป็นจุดเด่น แต่เนื่องจากไม่ได้สร้างภาพร่างขึ้นมาใหม่ จึงทำให้องค์ประกอบเกิดความคาดเคลื่อนไม่เหมือนกับในภาพร่าง

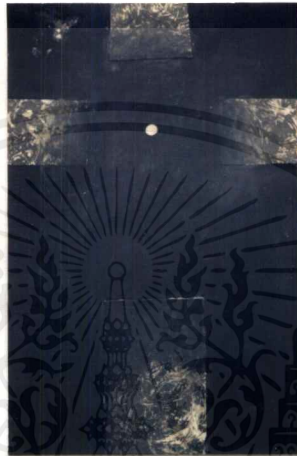
งานในระยะที่ 1 ยังไม่สามารถสร้างอารมณ์ความสงบให้ควบคุมได้ทั้งภาพ เนื่องจากยังมีบรรยากาศส่วนที่เป็นความสับสนวุ่นวายมากเกินไป และส่วนที่สร้างอารมณ์ความสงบยังไม่สามารถคุมส่วนที่เป็นความเคลื่อนไหวได้ ดังนั้นในผลงานระยะต่อไปจะต้องลดส่วนที่เป็นความยุ่งเหยิงลง เพื่อให้พื้นที่ว่างอันสงบ ควบคุมบรรยากาศส่วนรวมของภาพ

การสร้างสรรคงานระยะที่ 2

ภาพร่าง

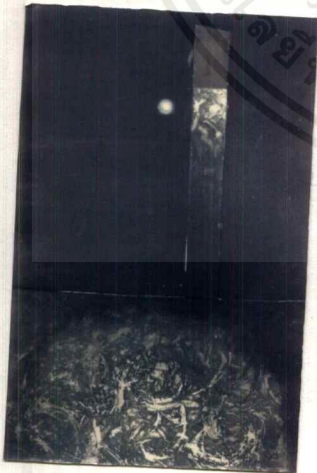
ภาพที่ 36
ภาพร่างหมายเลข 1

ภาพที่ 37
ภาพร่างหมายเลข 2

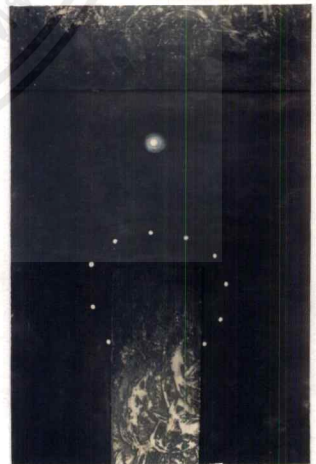
ภาพที่ 38
ภาพร่างหมายเลข 3
(สร้างงานจริง)

ภาพที่ 39
ภาพร่างหมายเลข 4

ภาพที่ 40
ภาพร่างหมายเลข 5

ภาพที่ 41
ภาพร่างหมายเลข 6
(สร้างงานจริง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากปัญหาระยะที่ 1 คือส่วนที่แทนความสับสนวุ่นวายมีพื้นที่และแสดงผลมากเกินไป การสร้างภาพร่างในระยะที่ 2 นี้จึงลดส่วนที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวให้มีพื้นที่น้อยลง ภาพร่างที่เลือกมาสร้างงานจริงในระยะที่ 2 มีด้วยกัน 2 ชิ้น คือ ภาพร่างหมายเลข 3 และ 4 ซึ่งมีความรู้สึกว่าส่วนที่เป็นความสงบสามารถแสดงการควบคุมส่วนที่เคลื่อนไหวได้ดีกว่าชิ้นอื่นในภาพร่างชุดนี้

การสร้างภาพร่างในชุดนี้ข้าพเจ้าได้ตัดส่วนที่เป็นมือประสานกันแสดงสัญลักษณ์ของสมาธิออกไป เนื่องจากมีความไม่สอดคล้องกับส่วนอื่น ๆ ในภาพเพราะเป็นรูปทรงเหมือนจริงและเพื่อเป็นการลดส่วนประกอบให้ภาพมีความสงบและช่วยเพิ่มความเด่นชัดของจุดสนใจมากขึ้น อีกทั้งยังได้มีการลดขนาดจุดสนใจลงเพราะในผลงานระยะที่ 1 จุดสนใจที่แสดงถึงพลังความสงบมีขนาดใหญ่เกินไป

ผลงานศิลปนิพนธ์ ระยะเวลาที่ 2

ภาพที่ 42

ภาพที่ 43

ปัญหาและการแก้ไข

จากงานระยะที่ 1 การมีส่วนที่รู้สึกวุ่นวายมากเกินไปทำให้งานระยะที่ 2 พยายามลดความเคลื่อนไหวลง แต่ระวังมากเกินไปจนทำให้มีส่วนประกอบน้อยเกินไปและไม่มีรูปทรงใด ๆ เนื่องจากเกรงว่าส่วนที่เคลื่อนไหววุ่นวายจะแสดงความรู้สึกมากเกินไป ทางเทคนิคมีปัญหาในการพิมพ์ทดสอบ คือ ในส่วนที่เป็นน้ำหนักเข้มหมึกพิมพ์จะหลุดได้ง่ายเวลาเช็ดหมึกก่อนพิมพ์ เนื่องจากผิวแม่พิมพ์ส่วนนั้นมีเพียงการทำน้ำหนักด้วยเทคนิคอะควอทินต์เท่านั้นไม่มีพื้นผิวอื่นช่วยในการกักหมึกพิมพ์ไว้เวลาเช็ดแรงเกินไปหมึกพิมพ์จะหลุดออกมาก จึงแก้ไขโดยการสร้างพื้นผิวส่วนนั้นเพิ่มด้วยการโปรยสีสเปร์ยบาง ๆ แล้วนำไปกัดกรดเพิ่ม ทำให้พื้นผิวส่วนนั้นขังหมึกพิมพ์ได้มากเมื่อพิมพ์ทดสอบอีกครั้งจึงได้น้ำหนักที่เข้มสนิทตามต้องการและนำไปพิมพ์จริงต่อไป

ผลงานในระยะที่ 2 ข้าพเจ้าพบว่าการลดจุดที่เป็นพลังความสงบให้เด็กลงนั้นสามารถแสดงถึงพลังความสงบได้อย่างแท้จริง และพบอีกว่าเมื่อมองในระยะไกลจุดนั้นจะยิ่งมีความเด่นมากขึ้น

การสร้างสรรคงานระยะที่ 3

ภาพร่าง

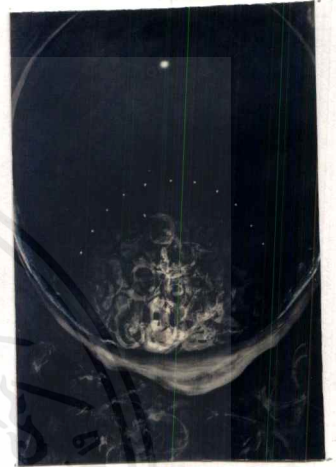
ภาพที่ 44

ภาพร่างหมายเลข 1

ภาพที่ 45

ภาพร่างหมายเลข 2

ภาพที่ 46

ภาพร่างหมายเลข 3

(สร้างงานจริง)

ภาพที่ 47

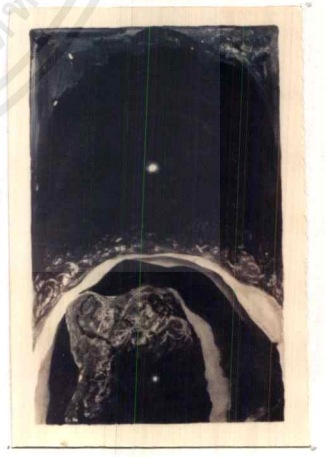
ภาพร่างหมายเลข 4

(สร้างงานจริง)

ภาพที่ 48

ภาพร่างหมายเลข 5

ภาพที่ 49

ภาพร่างหมายเลข 6

(สร้างงานจริง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานในระยะที่ 2 มีส่วนประกอบของภาพน้อยเกินไปเนื่องจากเกรงว่าจะไม่สงบพอ เหมือนกับงานในระยะที่ 1 จนทำให้ไม่มีรูปทรงในภาพ การสร้างภาพในระยะที่ 3 ข้าพเจ้าจึงเพิ่มรูปทรงโดยใช้รูปทรงแทนสิ่งมีชีวิต ซึ่งเป็นรูปทรงที่ไม่มีเหลี่ยมแสดงแบ่งภายในและภายนอกของรูปทรง

ภาพร่างที่เลือกสร้างงานจริง คือ ภาพร่างหมายเลข 3, 4 และ 6 ที่มีความสงบมั่นคงที่สุด เนื่องจากภาพร่างชิ้นอื่นมีองค์ประกอบที่เคลื่อนไหวมากเกินไป ภาพร่างหมายเลข 3 และ 4 แสดงการควบคุมความวุ่นวายภายในจากความยุ่งเหยิงภายนอก ส่วนภาพร่างหมายเลข 6 แสดงถึงการควบคุมภายในที่ส่งผลให้สามารถควบคุมสภาวะภายนอกได้

ผลงานศิลปนิพนธ์ ระยะเวลาที่ 3

ภาพที่ 50

ภาพที่ 51

ภาพที่ 52

ปัญหาและการแก้ไข

จุดสนใจในผลงานระยะเวลาที่ 3 มีขนาดที่เล็กลงจากในสองระยะที่ผ่านมาแต่สามารถแสดงพลังได้มาก โดยเฉพาะยิ่งถ้ามองในระยะไกลจะเห็นจุดเด่นอย่างชัดเจน ทางเทคนิคไม่มีปัญหาอะไรสามารถสร้างผลงานออกมาได้ตามต้องการ

บทที่ 5

ผลงานสร้างสรรค์

ผลงานช่วงก่อนทำโครงการศิลปนิพนธ์

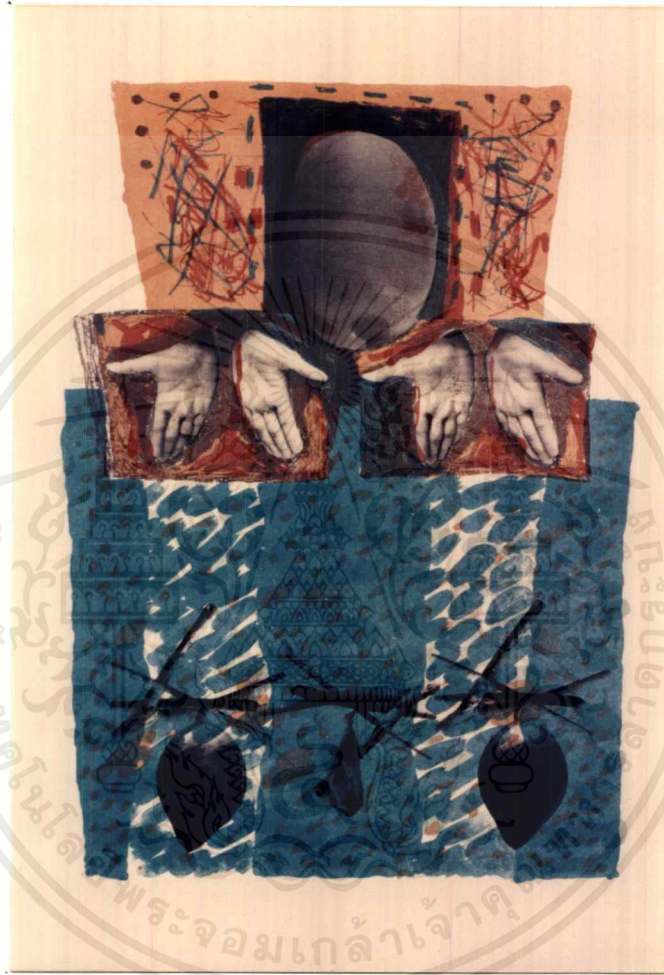
“ผลกระทบจากความต้องการ”

เทคนิคภาพพิมพ์แม่พิมพ์ตะแกรงไหม ขนาด 90 X 75 ซม.

(2537)

แนวความคิด ผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดแก่คนในสังคมปัจจุบันล้วนเกิดจากความต้องการที่ไม่
สิ้นสุดของทุกคนในสังคมนั่นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

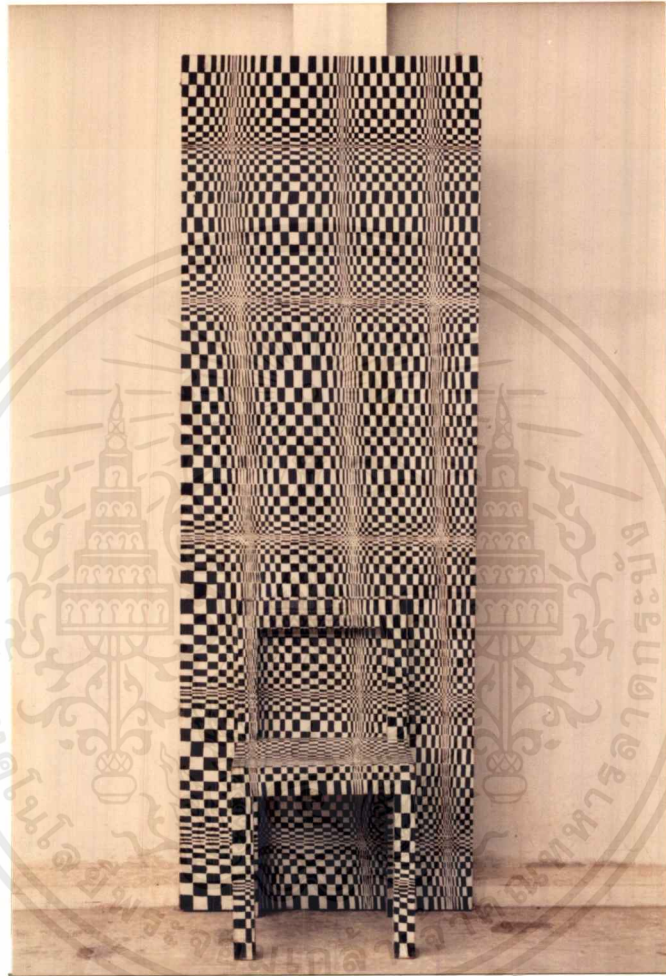
“ให้”

เทคนิค ภาพพิมพ์แม่พิมพ์หิน ขนาด 50 X 30 ซม.

(2537)

แนวความคิด การให้ที่ดีคือ การให้ที่เท่าเทียมทั่วถึงกัน การให้ที่ไม่เท่าเทียมจะส่งปัญหาทั่วถึงกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“สิ่งลวง”

เทคนิค สี่เหลี่ยม

ขนาด 200 X 80 X 50 ซม.

(2537)

แนวความคิด ลาก ยศ ทรัพย์สมบัติ ล้วนเป็นสิ่งลวงที่สมมุติขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“สภาวะต่อสิ่งกำเนิดในปัจจุบัน”

เทคนิค ภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ ขนาด 100 × 80 ซม.

(2538)

แนวความคิด สิ่งมีชีวิตที่กำลังกำเนิดขึ้นในปัจจุบัน กำลังอยู่ในสภาวะที่ล่อแหลมอันตรายของสังคมปัจจุบัน อันจะส่งผลร้ายต่ออุปนิสัยของสิ่งมีชีวิตนั้น ๆ ในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

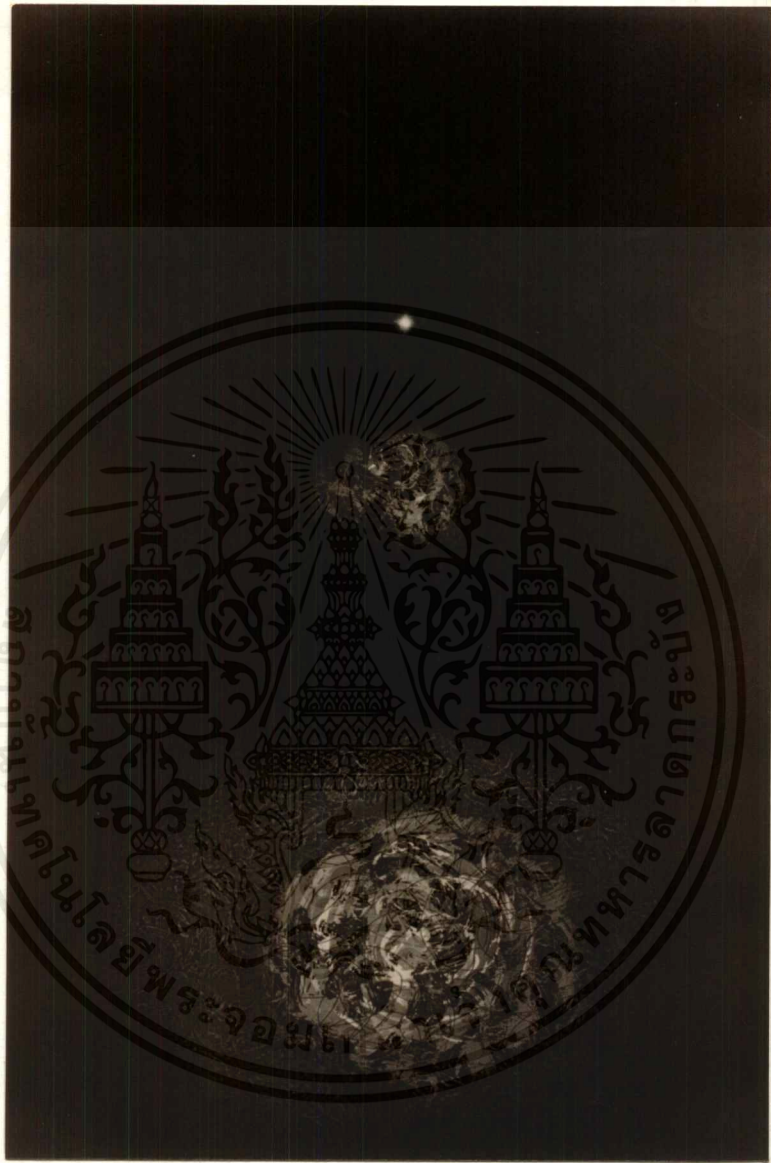
ผลงานศิลปนิพนธ์ (2539 - 2540)

“ความสงบต่อสภาวะวุ่นวายรอบข้าง”

เทคนิค ภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ ขนาด 70 × 50 ซม.

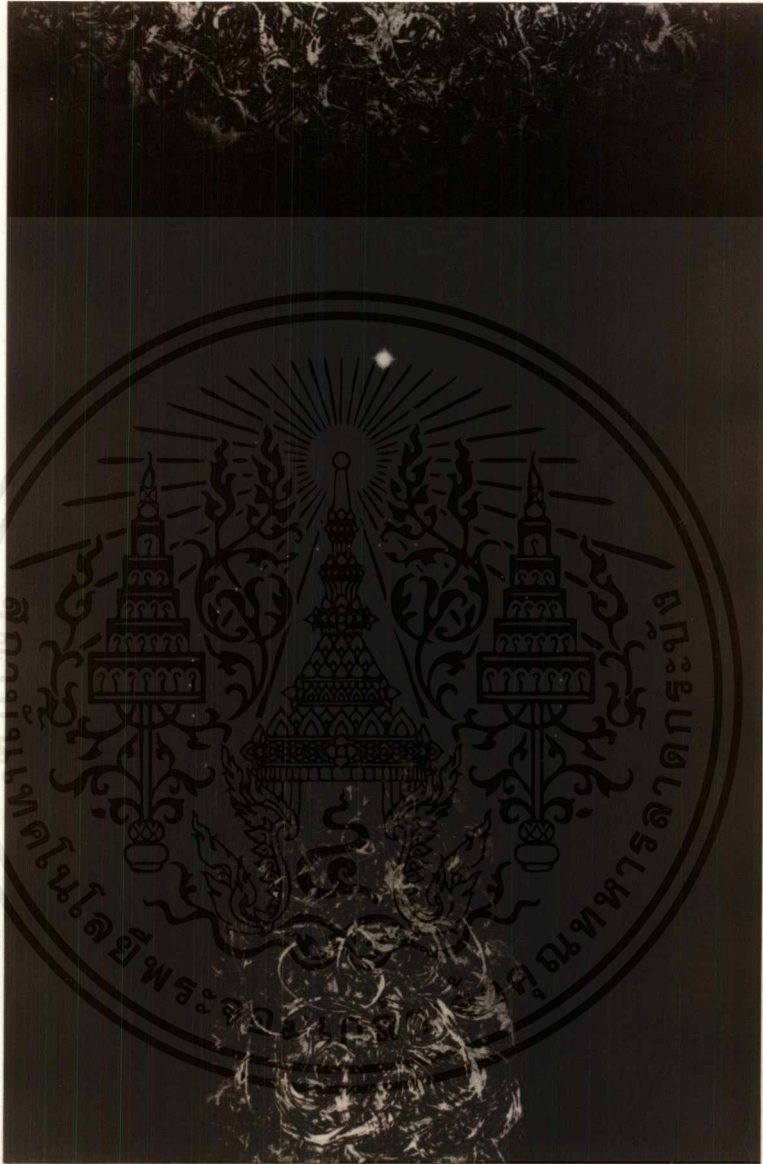
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ความสงบดับสภาวะวุ่นวาย 1”

เทคนิค ภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ ขนาด 75 × 50 ซม.

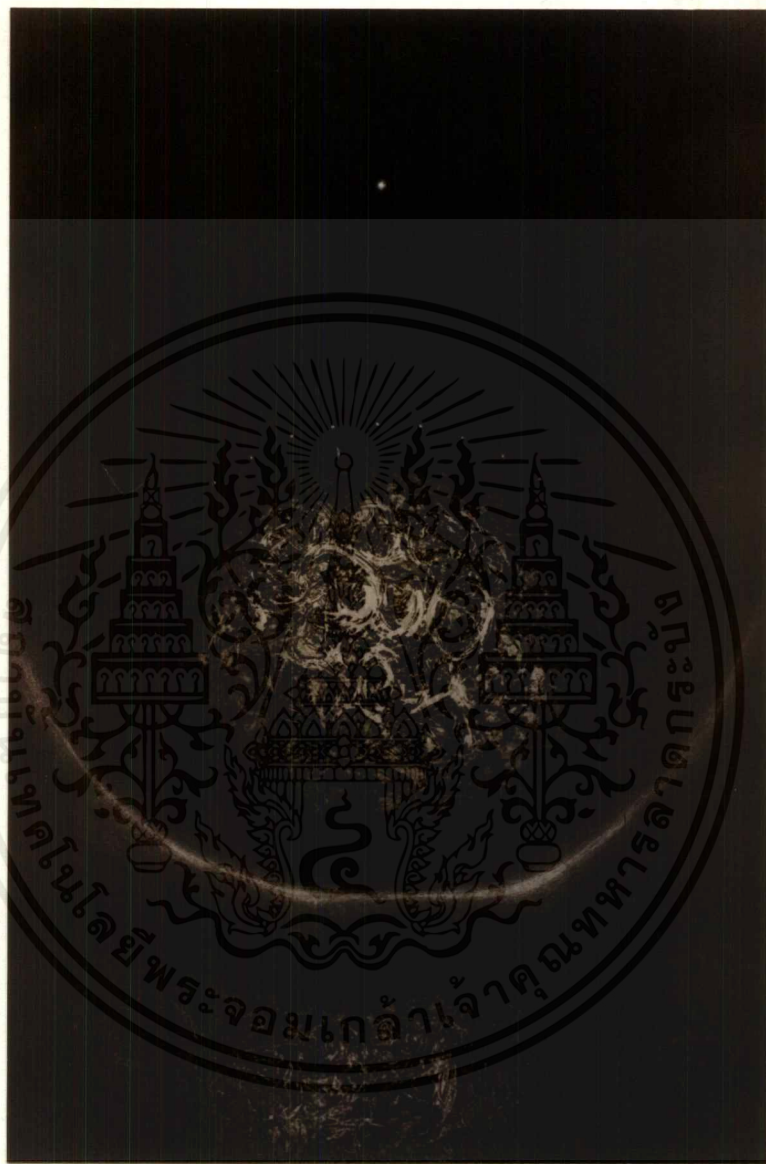
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ความสงบดับสภาวะวุ่นวาย 2”

เทคนิค ภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ ขนาด 75 X 50 ซม.

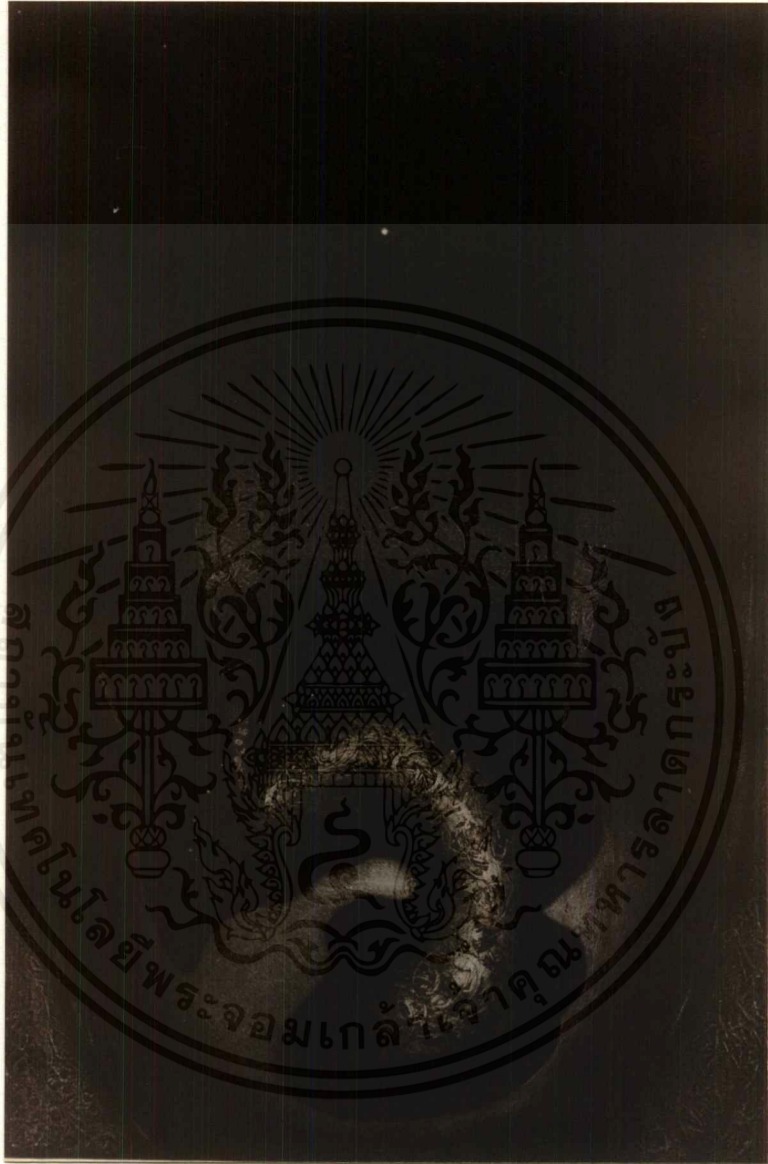
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"ความสงบดับสภาวะวุ่นวายภายใน 1"

เทคนิค ภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ ขนาด 75 × 50 ซม.

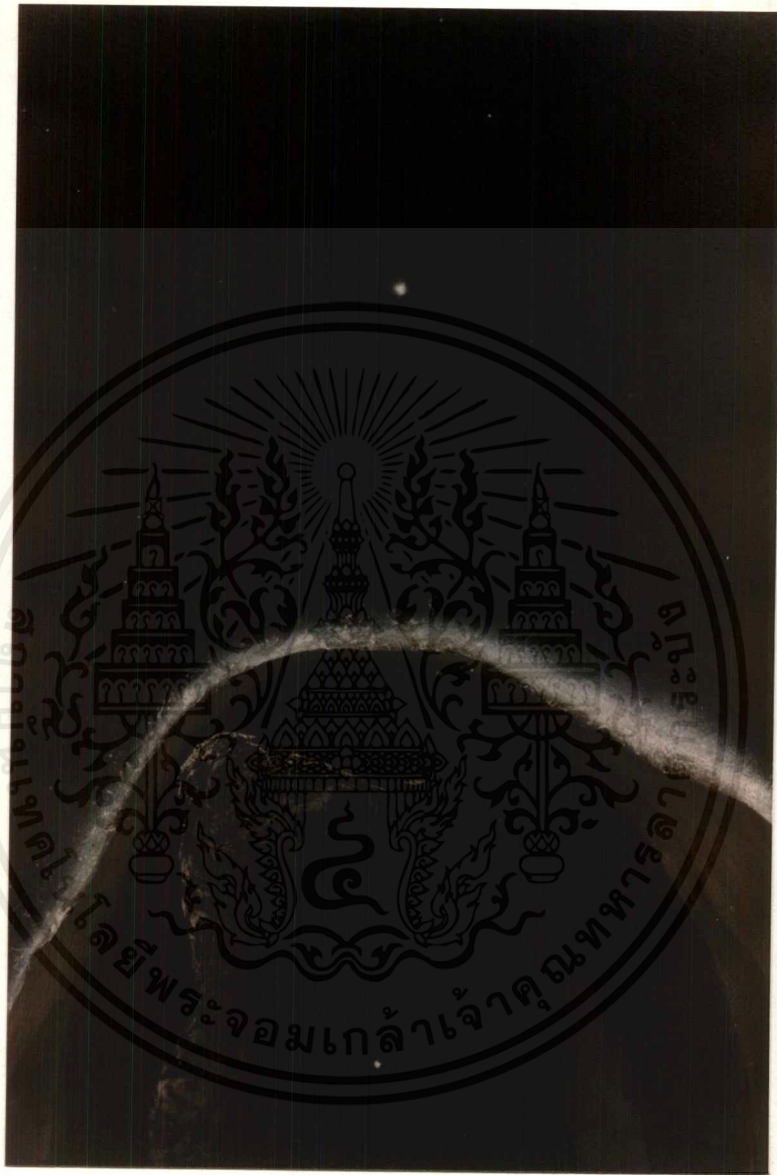
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ความสงบดับสภาวะวุ่นวายภายใน 2”

เทคนิค ภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ ขนาด 75 × 50 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ความสงบภายในดับสภาวะวุ่นวายภายนอก”

เทคนิค ภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ ขนาด 75 × 50 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

บทสรุป

ในการสร้างสรรค์งานศิลปะตลอด 4 ปี ตั้งแต่เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้าได้พยายามศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นสื่อถ่ายทอดแก่สมาชิกในสังคมด้วยความหวังให้สังคมนี้มีความมั่งคั่งมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ความรู้สึกบางประการที่ข้าพเจ้าได้รับทำให้ข้าพเจ้าพยายามที่จะยืนอยู่ตรงกลางระหว่างการสื่อให้ผู้ที่ไม่มีพื้นฐานทางด้านงานศิลปะรับรู้ได้กับค่านิยมที่เป็นบรรทัดฐานทางศิลปะอันมีมายาวนาน แม้ข้าพเจ้าจะทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร แต่ก็รู้สึกยินดีที่ได้ทำ ในผลงานที่เป็นโครงการศิลปะนิพนธ์ชุดนี้เป็นผลงานชุดที่ข้าพเจ้าสามารถยืนอยู่ได้ใกล้เคียงตรงกลางของความพอดีมากที่สุดจากประสบการณ์และการสร้างสรรค์ที่เป็นระบบ โดยให้อารมณ์ความรู้สึก ซึ่งเป็นสัญชาตญาณของมนุษย์ทุกคนเป็นสื่อแสดงความคิด

จากการสร้างสรรค์ที่ผ่านมาก่อนจะมาถึงในช่วงการทำโครงการศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าพยายามหลักการที่เป็นเหตุผลมากกว่าที่จะคำนึงถึงคุณค่าทางอารมณ์ งานจึงออกมาไม่ดีเท่าที่ควร จนมาในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าพบว่าอารมณ์ความรู้สึกเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกผู้ทุกนามทุกระดับชั้นสามารถรับรู้ไปในทางเดียวกันได้มากที่สุด เปรียบเสมือนกับเพลงบรรเลงที่ผู้คนทุกชาติทุกภาษาสามารถรับรู้ได้

เนื้อหาความคิดในการสร้างสรรค์งานชุดนี้แตกต่างจากผลงานที่ผ่านมา เพราะข้าพเจ้าพบว่าจากระบบทางสังคมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหามากมาย ให้นหมดไปได้ด้วยการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของสมาชิกในสังคม เพราะแม้ทุกคนจะรู้ถึงเหตุของปัญหา แต่ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้เพราะมีปัจจัยมากมายมาเป็นสิ่งพันนาการไว้ ผลงานชุดนี้จึงทำหน้าที่เหมือนสายลมที่พัดดับความร้อนในจิตใจของสมาชิกในสังคมให้มีความผ่านคลายลง เพื่อไม่ให้สังคมมีสภาวะที่ตึงเครียดมากเกินไป ด้วยการสื่อให้เห็นว่าความสงบสามารถดับความร้อนรุ่มภายในจิตใจได้ และเมื่อผลงานในโครงการศิลปะนิพนธ์ชุดนี้สำเร็จลง ข้าพเจ้าได้พบความสงบอีกรูปแบบหนึ่ง ด้วยการปล่อยใจปล่อยสายตามองผลงานชุดนี้ โดยไม่คำนึงถึงเนื้อหาหรือหลักการใด ๆ ในภาพ จะทำให้รู้สึกสงบหายเหนื่อยล้าเสมือนอยู่ในสถานที่ที่สร้างความสงบได้ เป็นจิตวิทยาทางสายตาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เมื่อรู้สึกสับสนว่า

ผลทางเทคนิค จากการสร้างสรรค์งานที่ผ่านมามีทั้งหมดรวมทั้งผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจถึงหลักการทางเทคนิค และวิธีการต่าง ๆ ในศิลปะภาพพิมพ์และสามารถนำวิธีง่าย ๆ มาสร้างสรรค์ผลงานให้แสดงผลตามที่ต้องการให้มากที่สุดต่อไป

ประโยชน์ที่ได้รับจากการสร้างสรรค์โครงการศิลปนิพนธ์

- 1) สามารถสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างเป็นระบบ อันจะส่งผลให้ผลงานที่ออกมามีความถูกต้องและสมบูรณ์ที่สุด
- 2) ทำให้ค้นพบหลักการใหม่ในการสร้างสรรค์งานศิลปะมากมาย
- 3) ทำให้ค้นพบวิธีการสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อไป
- 4) สร้างสรรค์งานที่สมบูรณ์พอที่จะเผยแพร่ให้สังคมได้รับรู้ได้
- 5) เกิดความคิดที่เป็นระบบมากขึ้น

ข้าพเจ้าจะได้นำความคิดที่ถูกขัดเกลา โดยการศึกษาทั้งหมดที่ผ่านมามาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมให้มากที่สุดต่อไป

บรรณานุกรม

ชลูด นิ่มเสมอ. องค์ประกอบของศิลปะ. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2531

ดร. ชินวุธ สุนทรส๊ะ. หลักและวิธีการทำวิทยานิพนธ์. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด,
2529

ปุ่น จงประเสริฐ. คู่มือมนุษย์ (ดัดแปลงจากคำสอนของท่าน พุทธทาสภิกขุ). สำนักพิมพ์
ธรรมสภา, 2536

อ.สมศักดิ์ ธรรมเวชวิถึ. คู่มือการพิมพ์วิทยานิพนธ์. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2537

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

การกักกรด

คือ การสร้างพื้นผิวแม่พิมพ์วิธีหนึ่งด้วยกรด (นิยมใช้กรดดินประสิว) กัดผิวของแม่พิมพ์ให้เกิดร่องรอยต่าง ๆ ที่สามารถกักหมึกพิมพ์ไว้ได้ โดยใช้วานิชดำเป็นตัวกำหนดขอบเขตที่จะให้กรดกัด กรดที่ใช้ควรเจือจางด้วยน้ำก่อน ส่วนใหญ่นิยมเจือจางในอัตราส่วนกรด 1 ส่วน น้ำ 30 ส่วน เมื่อต้องการร่องรอยที่ละเอียดสวยงาม เมื่อต้องการใช้เวลากัดที่สั้นจะต้องลดส่วนผสมของน้ำให้น้อยลงตามเหมาะสม แต่ความละเอียดก็จะลดลงตามไปด้วย กรดในส่วนผสมเดียวกันยิ่งใช้เวลานานจะสามารถกัดแม่พิมพ์ได้ลึก ดังนั้นเมื่อต้องการแล้วตามลำดับ หรือจะใช้วิธีการฉาบวานิชดำลงบนแผ่นแม่พิมพ์ทั้งหมดแล้วใช้การขีดข่วนเปิดวานิชให้กรดสามารถลงไปกัดก็ได้

ภาคผนวก ข.

เทคนิคอะควอทินต์

คือ การสร้างพื้นผิวแม่พิมพ์ด้วยการกัดกรดวิธีหนึ่งที่สามารถสร้างน้ำหนักได้อย่างละเอียด โดยขั้นแรกจะต้องทำแม่พิมพ์ให้มีผิวเป็นรูพรุนด้วยการโรยฝุ่นยางสนลงไปแล้วทำแม่พิมพ์ให้ร้อน เพื่อให้ฝุ่นยางสนละลายติดเป็นเม็ดเล็กละเอียด เมื่อนำไปกัดกรด กรดจะลงไปกัดในช่องเล็ก ๆ ระหว่างเม็ดยางสนที่ละลายกันผิวแม่พิมพ์ไว้จึงทำให้เกิดรูพรุนที่สามารถกักหมึกไว้ได้ ยิ่งกัดกรदनานจะทำให้รูนั้นลึกและกักหมึกพิมพ์ไว้ได้มากขึ้นทำให้มีน้ำหนักเข้มกว่าการกัดที่ใช้เวลาน้อยกว่า ดังนั้นจะสามารถสร้างความแตกต่างของน้ำหนักที่นิ่มนวลได้ด้วยการใช้ดินสอไขค้อย ๆ ไล่ปิดผิวส่วนที่ได้น้ำหนักตามที่ต้องการแล้ว แต่ไม่ควรกัดกรดเกิน 40 นาที เพราะกรดจะกัดจนเม็ดยางสนหลุดออก และควรใช้อัตราการผสมกรด 1 ต่อ 30 เป็นมาตรฐาน

ภาคผนวก ค.

การโปรยสีสเปรย์

ใช้หลักการเดียวกับเทคนิคอะควอทินต์ แต่ใช้การโปรยสีสเปรย์ (นิยมใช้สีดำเพราะเห็นได้ชัดเจน) บาง ๆ ลงบนแม่พิมพ์อย่าให้เกาะมากจนที่บมองไม่เห็นผิวแม่พิมพ์แทนการโรยฝุ่นยางสน แต่ทว่าเทคนิคนี้จะให้ความละเอียดได้ไม่เท่าเทคนิคอะควอทินต์ เพราะไม่สามารถโปรยสเปรย์ได้ละเอียดเท่าการโรยฝุ่นยางสน เทคนิคนี้จึงใช้ในการสร้างน้ำหนักคร่าว ๆ หรือเป็นการทำให้ผิวขรุขระ เพื่อช่วยพยุงหมึกพิมพ์ในส่วนที่สร้างน้ำหนักด้วยเทคนิคอะควอทินต์

ภาคผนวก ง.
การถอดและเช็ดหมึกก่อนพิมพ์

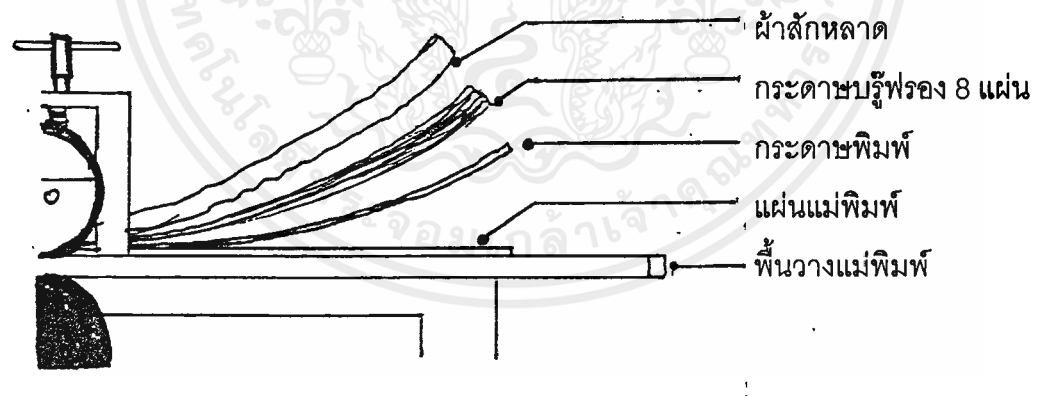
คือ การกักหมึกพิมพ์ไว้บนแม่พิมพ์ตามพื้นผิวที่สร้างไว้ก่อนนำไปพิมพ์ลงบนกระดาษ โดยมีวิธีการดังต่อไปนี้

- 1) ปาดหมึกพิมพ์ลงให้ทั่วแม่พิมพ์จะต้องถอดให้หมึกเข้าไปทุกซอกทุกมุมของแม่พิมพ์
- 2) เช็ดหมึกพิมพ์บนผิวหน้าของแม่พิมพ์ด้วยกระดาษหรือผ้าฝ้ายบาง
- 3) เช็ดหมึกพิมพ์ชั้นสุดท้ายด้วยกระดาษลอกลาย

ภาคผนวก จ.

การพิมพ์

หลังจากถอดและเช็ดหมึกพิมพ์เรียบร้อยแล้วจึงนำแม่พิมพ์มาพิมพ์ลงบนกระดาษสำหรับพิมพ์ภาพพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ โดยเฉพาะและควรนำกระดาษไปแช่น้ำก่อนเพื่อที่จะทำให้เนื้อกระดาษนุ่มและยืดหยุ่นเข้าไปรับหมึกพิมพ์ตามร่องต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง จากนั้นจึงซับน้ำออกและนำไปวางบนแท่นพิมพ์ดังกล่าว

จากนั้นจึงปรับแท่นพิมพ์ให้มีแรงกดที่พอดีไม่แน่นหรือหลวมเกินไป แล้วจึงหมุนแท่นพิมพ์ให้สุดอีกฝั่งหนึ่ง เมื่อดึงกระดาษออกจากแม่พิมพ์จะได้ผลงานภาพพิมพ์ที่ต้องการ

ประวัติผู้ทำศิลปนิพนธ์

นายชวาลฤทธิ์ กาญจนสถิตย์

เกิด 13 สิงหาคม พ.ศ. 2517 จ.กรุงเทพมหานคร

ที่อยู่ 68/367 ซอยพหลโยธิน 1 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

- โรงเรียนวัฒนศิลปวิทยาลัย
- โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ
- โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์ อาชีวะ
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้